

Liigemik

Lähte Ühisgümnaasiumi koolileht

DETSEMBER 2024

Lähte kooli 65. sünnipäev möödus tegusalt

18. oktoobril tähistas Lähte kool 65. sünnipäeva. Igale aastal on meie koolis sünnipäev erilisel viisil tähistatud, ka seekordne pidupäev polnud teistsugune.

AUTOR: KÄTLIN JAASKA

Üheks traditsiooniks sel päeval on kindlasti klasside torditegu, kus iga klass valmistab oma erilise tordi. Lisaks sellele on oluline osa kooli sünnipäeva tähistamisest alati olnud teatejooks. Eelmised aastad on jooksnud õpilased Lähte vahel, kuid sel aastal oli teisiti ja joosti ümber Palalinna järve. Kuna Lähte koolil oli juubel, tantsisid kõik õpilased ja õpetajad ning sellest tehti ka tantsuvideo. Pidupäeva hulka kuulus ka selle õppeaasta esimese „Lügevisiooni“ vaatamine.

FOTO: TIMO ARBEITER

Droonipilt meie kooli ühistantsust.

Kogu kool tantsis sünnipäeva puhul

18. oktoobril tantsisime kõik koos Lähte Ühisgümnaasiumi juubeli auks. Tantsu koreograafia pani paika meie kooli liikumisõpetuse õpetaja Maris Pagel. Küsisin temalt mõned küsimused ühistantsu kohta.

AUTOR: HANNA-LIIS HENN

Kust tuli idee panna õpilased koos kooli sünnipäeval tantsima?

Mul on see mõte ja idee olnud tegelikult juba ammu. Kuna töotan igapäevaselt tantsukoolis, siis olen tantsu toonud järk-järgult ka Lähte kooli. Alustades tantsuringidega ja nüüd seoses kooli juubeliga. Vaikselt hakkasin sellest ideest teistele õpetajatele rääkima ning kõik olid seda meelt, et muidugi tuleb teha. Sain aru, et nüüd on täpselt õige aeg idee ellu viia ning ära kasutada kooli sünnipäeva. Tegelikult on ka liikumisõpetuse ainekavas tantsuline liikumine sees, seega oli hea võimalus tantsu harjutamist ka liikumistundidesse tuua.

Kui palju läks aega, et tants välja mõelda?

Mõtlesin liikumist järk-järgult. Kõigepealt tegin väikese osa, et seda üldse õpilaste peal proovida. Kui esimesed proovid olid tehtud, siis läks loomine juba kiiremini. Tants peab olema kõigile jõukohane. Rütmi tunnetamine ning muusikasse liikumine on nuginii enamus õpilastele väljakutse ja natuke uudne, seega oli minu enda jaoks pigem selline mõnus ning pingevaba loomine. Kõige keerulisem osa on staadionil paiknemine. Kui tantsus osaleb üle 500 õpilase ning lisaks veel õpetajad, siis kõik see kokku panna on väljakutse. Tundides harjutame ju kõikide klassidega eraldi. Saime pärast esimest ühisproovi hea ülevaate, kuidas üldpilti kogu massiga paremini toimima saada.

Miks valiti just see laul?

Seda laulu, Tanel Padari, Karl-Erik Taukari ja Ott Leplandi laulu „Rännata võib“, kuulasin esimesena ja see sai lõpuks valituks ka. Tegelikult oligi muusika valimine kõige keerulisem protsess. Sellest ju kõik algab. Kindlasti oli oluline, et laul oleks eestikeelne, hea sõnumiga ning rütm võimalikult lihtne. Ma arvan, et see valik läks täppi. Selle laulu puhul on sünkroonsuse loomiseks hea kasutada sõnu ning rütmi. Ma usun, et ka selle loo sõnum loob rõõmsa meeleolu ja annab tantsimisele palju juurde. Samuti on muusika tempo vahelduv ning laul piisava pikkusega.

FOTO: TIMO ARBEITER

Nädalatepikkune harjutamine tipnes ühistantsu salvestamisega.

Lõppes FitSphere'i väljakutse „Sügissammud” – Lähte Ühisgümnaasium saavutas suure tunnustuse

FitSphere'i liikumisväljakutse „Sügissammud” lõppes muljetavaldavate tulemustega, tuues kaasa suure tunnustuse Lähte Ühisgümnaasiumile. Oktoobrikuus kogusid kooli õpilased ja töötajad ühiselt üle 25 miljoni sammu, näidates, kuidas ühine eesmärk suudab liita terve kogukonna.

AUTOR: STIINA VIHÉR

Oktoobrikuus aset leidnud FitSphere'i väljakutse „Sügissammud” on edukalt lõppenud ning on aeg teha kokkuvõtte Lähte Ühisgümnaasiumi osalemisest. Terve kuu jooksul ehk 1.-31. oktoobrini kogusid Lähte kooli õpilased ja töötajad FitSphere'i rakenduse abil kokku muljetavaldavad 25 846 627 sammu. Selle tulemusega anti suur panus ühisesse sihti, milleks oli „Lähte sammub 65 miljonit sammu” väljakutse.

Kokku registreeris oma sammud 190 koolilipere liiget, kes näitasid ühiselt, kuidas liikumine ja koostöö võivad inspireerida tervet kogukonda. Selle märkimisväärse panuse eest pälvis Lähte Ühisgümnaasium ka erilise tunnustuse – koolile omistati tiitel „Kõige enam õpilasi kaasanud gümnaasium”. See saavutus näitab, et liikumisprogramm võib olla palju enam kui lihtsalt liikumine. See ühendas inimesi, tunnustas nende pingutusi ja innustas edasi liikuma. „Väljakutse võib minu arvates edukaks langeda. Oleks kindlasti olnud rohkemgi osalejaid,

kuid paraku kõigi telefonides FitSphere'i äpp ei toiminud. Sügissammude väljakutses osalemine ei olnud tegelikult eesmärk omaette – see andis meile kuus ajaks keskkonna (FitSphere), kus sammude arvestust pidada – boonuseks oli see, et saime mõõtu võtta teiste Eestimaa koolidega, mis kindlasti andis paljudele motivatsiooni juurde. Suurem eesmärk on kokku koguda 65 miljonit sammu. „Sügissammud 2024” oli 1 samm (tegelikult küll 25 846 627 sammu;)) eesmärgini jõudmiseks. „Lähte sammub 65 milj sammu” on meie eesmärk, mille poole endiselt püüdleme. Miks just 65 milj? 65 tuleb kooli vanusest. 65 000 oleks ilmselgelt olnud liiga vähe. Sammude kogumine endiselt käib! Kahjuks, peale seda, kui äpiga sammuarvestuse pidamine lõppes ja klassijuhatajad hakkasid käsitsi õpilaste samme Exeli tabelisse trükkima, huvi ja entusiasm märgatavalt langesid. Aga alla me ei anna! Kui varem 65 miljonit kokku ei saa, siis kevadel tuleb „Kevadsammud 2025”. Miks me seda teeme? Ikka selleks, et me kõik rohkem liiguksime!”

FOTO: KÜLLI KALJURAND

Lähte Ühisgümnaasium – enim õpilasi kaasanud kool „Sügissammud 2024” väljakutses.

Tõsiasi meie kooli kohta

FAKTID KORJAS KOKKU: KAISA KREELA

1998. aastal avati gümnaasiumiastmes kaks suunda: meedia- ja reaal-majandussuund (praegu tehnoloogiasuund), 2012. aastal lisandus spordisuund ning selle õppeaasta alguses loodussuund.

1990. aastal osales Lähte Ühisgümnaasiumi võistkond telesaates „KOOLI TV”, kus tuli kirjutada ja esitada koolilaul. Lähte laulu kirjutas tolleaegne direktor Toomas Kink ning telesaade suudeti võita.

1992. aastal ehitati (kohale, kus praegu asub C-korpus) hoone, milles asusid garaaž, laod ning keldrikorrusel lasketiir.

Lähte Keskkooli esimene lend lõpetas üheksa õpilasega 1963.

Algusaegadel kasutati praegust kooli aulat spordisaalina ning tänapäevase õppe stuudio ruumides asus poiste riietusruum.

Lähte kooli juhib praegu seitsmes direktor Martin Pent, enne teda on ametis olnud Hans Valdmaa (1959–1962), Arvet Ansper (1962–1978), Peep Laanes (1978–1988 ja 1991–1994), Alar Külma (1988–1991), Toomas Kink (1994–2002) ja Üllar Loks (2002–2024).

Koolimaja ees muruplatsil kasvab tamm, mis istutati 1979. aastal, et mälestada õnnetusjuhtumi läbi hukkunud kooli direktor Arvet Ansperit.

Algusaegadel kasutati praegust kooli aulat spordisaalina ning tänapäevase õppestuudio ruumides asus poiste riietusruum.

Põhikool avati Lähel 1959. aastal ning kandis nime Lähte kool. Keskkooli lisandumisega järgmisel aastal nimetati see ümber Lähte Keskkooliks. Nimi Lähte Ühisgümnaasium pandi koolile 1994. aastal.

2001. aastal tehtud visioonis aastaks 2010 sooviti, et Lähte Ühisgümnaasium oleks üks vabariigi paremaid koole, konkurents õppima tulla on soovijate hulgas vähemalt 4,5 kohale ja õpilaste optimaalne arv on 600-660 vahel.

65 raamatu lugemise seikluse võitis lugemine

AUTOR: HANNA-LIIS HENN

Lähte Ühisgümnaasiumis toimus sel aastal põnev 65 raamatu lugemises konkurss, mis kutsus kõiki õpilasi osalema ja avastama uusi lugemiselamusi. Konkursi eesmärk oli panna õpilased lugema.

30. novembril lõppes raamatulugemise väljakutse. A-korpuse 2. korruse seintel olevatest riulitest mõned on raamatuselgi täis, mõned aga päris tühjad. Selle, kuidas väljakutse läks ja kes võitis, võtsid kokku emakeeleõpetajad.

Kahjuks tuleb tõdeda, et püstitatud eesmärk jäi täitmata. Kõige lähemale jõudsid õpetajad, kelle riulis on 60 raamatut. (Kui aga arvestada, et paljud õpetajad lisasid raamatuselgi hoopis oma klassi riulisse, siis tuleks õpetajatel loetud raamatuid isegi rohkem kui 65.) Õpilastest oli kõige tublim 2. kooliaste, kus küll ükski klass ei jõudnud 65 raamatuni, aga kooliastme peale kokku loeti läbi 148 raamatut. 3. kooliastmes loeti 78 raamatut ja gümnaasiumis 47 raamatut. Viimane väike arv on tingitud ka sellest, et 10. klasside panus jäi kahjuks peaaegu olematuks. Aitäh kõigile, kes raamatuid lugesid ja kes viitsisid ka oma raamatuselja valmis teha ning riulisse kleepida. Iga loetud raamat on oluline! Emakeeleõpetajad

FOTOD: HANNA-LIIS HENN

Idee autor õpetaja Anu Pedak, kust tuli mõte sellist asja korraldada?

Mõte sellist ettevõtmist korraldada tuli ühest sotsiaalmeedia postitusest, mis mulle kohe meeldima hakkas. Kuna sellest aastast olen ka ise klassijuhataja, tundus tore idee teha 4.a klassile kooli sünnipäeva puhul selline väljakutse, lisaks tõsta ka õpilaste lugemisaktiivsust. Rääkisin oma ideest ka paralleelklassi õpetajale Henri Käärikule, kes samuti arvas, et see on väärt mõte. Seejärel jagasime ideed teise ja kolmanda kooliastme koosolekul, kus väikesest klassisisisest algatusest kasvas välja suurem kooli üritus.

Kas auhind ka on?

Auhinnaks ongi kaunistatud raamatusein, mis tähistab meie koostööd ja panust. See ettevõtmine on iga klassi kingitus meie koolile 65. sünnipäeva puhul.

Pealinn avas õpilaste silmi ja uksi

20. novembril käisid meediasuuna õpilased Tallinnas õppepäeval. Avastada sai BFM-i, TV3 ja Postimehe hoonet, meediasuuna õppimisvõimalusi ning tele- ja ajalehetöö telgitaguseid.

AUTOR: KETRIIN EISEMEL

Kolmapäeva hommikul kell 8 startis bussitais noori koos õpetajate Triin Nageli ja Henri Käärikuga Tallinnasse. Õpetaja Kert Pehap oli vastas esimeses sihtkohas, milleks oli Balti filmi, meedia ja kunsti instituut. Õpilastele tutvustati BFM-i bakalaureuseõppe erialasid ja võimalusi, mida kool pakub. Sellele järgnes majatuur. Õppehoone on kaasaegne ja küllaltki suur ning lisaks põnevatele ruumidele kaunistasid seinu kunstinäitused. Õpilased muljetasid, et järgmiseks tundi jõudmiseks kulub neil terve päev, sest hoone on mitmekorruseline, ruume on palju ja enne jõuaks ära eksida. Oma õppimisest BFMis kõneles ka meie kooli meediasuuna vilistlane Reelika Rahu, kes julgustas meid oma tulevikku meediaga siduma. Lõuna ajal mindi Solari keskusesse sööma, sest pikk päev oli veel ees ja koolist saadud saiaeksed söödi juba enne Puurmani jõudmist ära. Lõunapausi järel suunduti TV3 majja. Seal töötav Annely Adermann jutustas oma pikaajalisest töökogemusest TV3-s. Ta rääkis väga avameelselt oma tavalisest tööpäevast ja sõnas, et ükski päev ei ole tal igav ega samasugune eelmisega. Maja oli vaikne ja väga palju inimesi me ei näinud, mõne tuttava näo siiski tabasime. Lõpuks viidi õpilased stuudiosse, kus oli palju, mida vaadata. Ühes nurgas oli uudistestudio ja -laud, mille taha koheselt õpilased koha sisse võtsid. Teises nurgas oli saate „Kolmekas“ filmimispaik ja viimases seinas veel green screen. Selles samas stuudios filmiti 18 aastat tagasi Eesti sarja „Kodu keset linna“. Nüüd filmitakse seal iga päev uudistesaadet „TV3 uudised“. Järgmine ruum oli kaks korda suurem stuudio, mis nägi rohkem välja nagu spordisaal. Kui ei oleks öeldud, ei oleks arvanud, et seal filmitakse saadet „Su nägu kõlab tuttaval“. Saime teada, et tegelikult ei ole mingit lifti ja lava pannakse

FOTO: KARMEN KUUSIK

Meediasuuna õpilased tutvusid Postimehe majas sellega, kuidas valmivad toimetuses artiklid.

kokku alles enne saate salvestamist. Üllatav teadasaamine oli ka, et ühes päevas filmitakse lausa kaks „SNKT“ saadet ning tihti peale on just õhtul salvestatud saade naljakam ja energilisem. Küll aga oli aratuntav teise saate „Rooside sõja“ stuudio, mille suur ekraan seina küljes oli. Õpilased proovisid ka oma õnne rahattal. Majast suure raha summaga ei väljutud, aga ka mitte tühjade kätega, sest kaasa anti TV3 ja StarFM-i kingitusi. StarFM asub samas majas ja ka sinna lubati meid vaatama. Tööl oli parajasti Liis Lusmägi, kellega mõne minuti vestelda saime. Vaadata oli palju, aga aeg oli sellel maal, et edasi pidi liikuma Postimehe majja. Meiega vestles Postimehe peatoimetaja asetäitja Aivar Reinap. Kõige rohkem küsisid õpilased Al kohta, mida Postimees on kasutama hakanud. Maja peal käisime läbi kõik Postimehe osakonnad. Kontorilauad olid enamasti tühjad, sest tööd saab teha ka kodus. Sellega saigi pikk ja põnev päev Tallinnas läbi ja tagasi Lähtele jõudsimel alles õhtul.

Vilistlased meenutavad

Kooli 65. sünnipäeva puhul jagavad vilistlased oma mälestusi kooliajast Lähte Ühisgümnaasiumis.

Kuidas kirjeldaksite Lähte kooli? Mis tegi selle eriliseks või meeldejäävaks?

Lähte kooli ma kirjeldaks kui omapärast. Koht, kus on väga erinevad tegelased koos. Lähte on minu jaoks kõige erilisem ja ka siiani väga südamelehedane koht on õppestudio – koht, mis omal ajal kubises positiivsusest, hoolivusest ja ka kõige valjemini naerust. Lisaks ka B-korpuses õpetaja Berit Tafenau inglise keele tunnid, kus pigem saime rohkem elulist tarkust kui lihtsalt raamatuõpet. *Reelika Rahu, 60.lend*

Lähte kooli teevad eriliseks selle kooli erilised õpilased ja õpetajad. Erilised õpetajad, kes andsid oma parima ja vahel rohkemgi, toetasid ja suunasid mitte ainult oskuste ja teadmiste omandamisel, vaid ka hoiakute ja tõekspidamiste kujunemisel. Eks tuleb tõdeda, et on ka mõni ebameeldiv mälestus, kuid need on erandid ja lähevad pigem õppetunnina kirja. Mida rohkem on koolist möödas, seda vähem on mees konkreetne aine ja enam kerkib esile see, kuidas õpetajad õpilastega suhtlesid, mida oluliseks pidasid ja väärtustasid. Usaldus, järjekindlus, vastutus on mõned neist väärtustest, mis just Lähte koolist omandatud ja edaspidises elus abiks on. Kõige toredamad mälestused on koolikaaslastest ja nendega koos veedetud ajast. Kooliajale tagasi mõeldes leian, et meil oli tore ja toetav klass, kellele siiani aeg-ajalt kokku saame ja toredaid lugusid jagame. Lähte kooli vilistlastega töövõi eraelus kohtudes on olnud alati positiivne äratundmine ja teineteise mõistmine. *Jaak Kiviste, 37.lend*

Lähte koolil on väga hea võimekus nii hariduse osas kui ka huviringide vaatest suurepärase suuna andmiseks noortele. Kellel vähegi tahet ja viitsimist on, võib Lähte kooli abil elus väga kaugele jõuda. Ma ise käisin terve kooliaja jooksul paljudes huviringides ning esindasin kooli ka olümpiaadidel ning sellest on hiljem palju kasu olnud. *Eva-Johanna Lepik, 53.lend*

Kas Teil on mõni nõuanne praegustele õpilastele, et neil oleks edukas kooliaeg?

Võib-olla see on rohkem meediaõpilastele, aga võtke igast võimalusest kinni ja kindlasti jagage enda mõtteid ja soove! Isegi kui studio on vähesega ja pisike, on ta väga võimekas, peab lihtsalt teadma, kuidas seda kasutada. *Reelika Rahu, 60.lend*

Soovitus nii praegustele kui endistele õpilastele on kasutada iga võimalust õppida. Olla aktiivne, proovida, kaasa teha ja mitte karta eksida. Koolis peaks iga õpilane tundma end turvaliselt, see peab olema koht, kus sind oodatakse ja kuhu ise tahaks minna. Et see nii oleks, saab kogu koolipere kaasa aidata: nii õpilased, õpetajad, juhtkond kui ka lapsevanemad. Hea õppimine ei tähenda seda, et kõik tegevused tulevad kohe hästi välja, otse vastupidi, mida rohkem tulemuse saavutamiseks ise pusima peab, seda paremini saab teema omandatuks ja jääb ka kauemaks püsima. Soovin head pusimist! *Jaak Kiviste, 37.lend*

Kõik, mida põhikoolis ja gümnaasiumis õpetatakse, on baasteadmised. Need on asjad, mida iga haritud inimene teada võiks. Ma tean, et õppimise ajal tihti tundub, et „mille jaoks meil seda tulevikus vaja üldse on?“, ent pärast kooli lõppu, nähes seda, mida õpetatakse ülikoolis ja elukoolis, mõistad, kuivõrd baasteadmised need tegelikult kõik olid. Mille jaoks on sul vaja teada, kuidas seda valemite rakendada? Valemite ennast sa võib-olla tulevikus ei rakenda, küll aga rakendad sa kindlasti seda loogilist mõtlemist, mida matemaatika tund arendab. Suure tõenäosusega võidakse sind tööle kandideerides valikust välja jätta ainult sellepärast, et sa ei ole viitsinud õppida, kuidas grammatiliselt korrektselt kirjutada. Ja kui satud vähegi haritumate inimeste seltskonda, kui jutuks tuleb „Tõde ja õigus“ ja sul pole aimugi, mis selle teose sisu on, siis on sul endal lihtsalt väga piinlik. Vähem nurisemist õpitu ebavajalikkuse üle, need asjad on õppekavas põhjusega. *Eva-Johanna Lepik, 53.lend*

Mis on kõige naljakam lugu või juhtum, mis Teile kooliajast meenub?

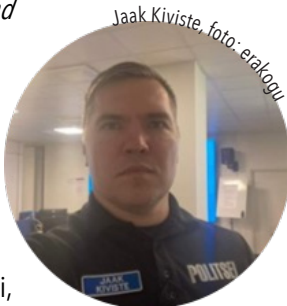
No eks ikka studios suudeti alati midagi ära korraldada, kas oli siis kunagise studio peremehe

Timole jõuludeks hunnik Karumsi kohuke- si kingitud, kus õpetaja Henri Käärik (studio hea naaber) viimasel minutil meil jõuluvana mängimas käis, või siis kui jagasin 12nda klassi algul studios, et tahaks BFM'i

edasi õppima minna. Peale selle jagamist tuli kuidagi väga palju võimalusi portfoolio ehitamiseks puhtjuhuslikult või siis oli Timo kuidagi ise kaasa lükkamas seda. Kui ka need varajased „Lügeviseooni“ otseeetri hommikud, kus ikka pinget ja paanikat natuke sai, kuigi suutsime alati tobetate naljadega tuju kõrgel hoida. *Reelika Rahu, 60.lend*

Tore lugu oli, kui korraldasime oma klassiga lõpuaktust abiturientidele. Vajasime lavale dekoratsiooniks, lõpetajate tulevikku vaatamise sümbolina, avatud akent. Jalutasime klassikaaslastega koolist kodu poole, kui möödudes Lähte töökojast (kus nüüd asub pood ja perearst) tekkis mõte üks paljudest akendest kaasa võtta. Astusime julgelt töökotta sisse ja saimegi nõusoleku üks aken raamidelt maha võtta ja kooli aulasse uhke sündmuse dekoratsiooniks toimetada. Aknaga saali jõudes oli direktor esmalt hämmingus, et kust me selle nüüd siis sisse vehkisime, kuid õnneks rahunes selgitust kuuldes. Peale aktust sai väärt kaunistus ka tagasi oma põhifunktsiooni täitma toimetatud. *Jaak Kiviste, 37.lend*

Neid naljakaid juhtumeid oli meil igapäevaselt! Meil oli väga suhtlusaldis klass ja meil oli koos väga tore! Mõned eredamad hetked nt kirjandustunnist, kui Mikk avastas ŌSi lehit-sedes, mida tähendab „jõõrama“, või kui Kaida ei suutnud õpitud luuletust ette lugeda, kuna ta hakkas naerma ning ei suutnud naeru enam pidama saada. Lõpuks naeris terve klass kõhu-valutamiseni välja, kuna kõikide naerud olid nii nii naljakad ja nakkavad! Või kui Mattias joonis-tas matemaatika tunnis tahvlile risttahuka, mis oli ühest otsast ruut ja teisest kolmnurk, aga kuidagi suutis ta need omavahel ära ühendada. *Eva-Johanna Lepik, 53.lend*

Jaak Kiviste, foto: erakogu

Eva-Johanna Lepik, foto: erakogu

Reelika Rahu, foto: erakogu

Endine pedagoog ja kogukonnavedur Viivi Rohtla: „Iga algus ongi raske.”

Viivi Rohtla, endine ajalooõpetaja ja Lähte kogukonna aktiivne eestvedaja, jagab intervjuus oma mälestusi õpetajatööst, tulevikuplaane seoses Lähte kogukonnaga ning soove koolile tulevikuks.

AUTOR: SANDRA SIILBEK

Kuidas alustasite oma õpetajakarjääri?

Õpetajana alustasin paralleelselt õpingutega Tartu Ülikoolis. Algas oli keeruline, sest põhikooli õpilastega ongi keeruline. Aga sain hakkama ja jätkasin. Ikka murega, kuidas saan hakkama, ja rõõmudega, kui läks hästi. Mind toetasid head kolleegid ja õpilaste vanemad.

Millised on Teie kõige eredamad mälestused õpetajaametist?

Mulle meeldisid kõik mu õpilased, sest nii ongi huvitav. Eredaimad tunnused olid need, kui saavutasime ühise keele ja sain tagasisidega teada, et olen õigesti õpetanud. Aga kindlasti olid mu ilusad hetked seotud matkade, ekskursioonide, klassiõhtutega, uurimistööde juhendamisega.

Mis motiveeris Teid valima ajaloo õpetamist?

Ajalugu läksin Tartu Ülikooli õppima nn teise valikuna peale kirjandust. Nõo koolis olid mu eeskujud kirjanduse ja ajaloo õpetajad. Ajalugu on ajas muutuv, sest elame ajaloos ja saame hinnata oma kulgemise lugu ajas.

Milliseid väljakutseid kogesite Lähte koolis õpetajana?

Väljakutseid ikka oli, sest tuli mõelda tunde ette valmistades, kuidas asjad õpilastele selgeks teha. Kindlasti oli väljakutse õpetada ajalugu enne 1990. aastat nn nõukogude metoodika ja õppematerjalide põhjal. Neil üleminekuaastatel nappis ka ajalooallikaid ja materjale. Õnneks tulid appi ajalooõpetajatele korraldatud arvukad õppepäevad, seminarid, õppekäigud, kohtumised ajaloo- ja ühiskonnategelastega.

FOTO: ERAKOGU

FOTO: ERAKOGU

Viivi Rohtla.

Kuidas on Teie arvates Lähte Ühisgümnaasiumis õpeajaga muutunud?

Kuna olen endiselt Eesti Ajaloo ja Ühiskonnaõpetajate Seltsi liige, siis olen kursis tänaste õppematerjalide ja -meetoditega. Kindlasti on õppematerjalide hulk ja kättesaadavus laienenud, ka on mõningaid ajalooafakte ümber hinnatud, mis omakorda avardavad ka õpilaste teadmiste omandamise võimalusi. Aga ka mina õpin.

Millega Te praegu tegelete ja kuidas veedate oma igapäevaelu pärast õpetajakarjääri lõppu?

Olen mitmeid aastaid olnud pensionil. Saan tegeleda oma hobidega: aianduse, käsitööga, viimastel aastatel ka Lähte kogukonna tegemistega. Parimaks asjaks pean tegelemist lastelastega.

Millised on Teie tulevikuplaanid seoses Lähte kogukonnaga?

Mul on erakordselt hea meel, et Lähte kogukonda veavad meie oma vilistlased, kes ka mind oma riikidesse kutsusid. Nii olen saanud oma koduloolisi teadmisi rakendada väikestel matkadel ja üritustel. Oleme korraldustoimkonnaga kuulutanud 2025. aasta Lähte aastaks. Üritusi on kavas mitmeid, Lähte aasta kuulutatakse välja 13. jaanuaril 2025, kuhu ootame kindlasti osalema väga palju lähtelasi ja ümberkaudsete asustuste inimesi. Ka Kõik Lähte kooliga seotud inimesed on väga oodatud. Oleme alustanud läbirääkimisi koolirahvaga, kes võtsid meie ettepanekud hästi vastu ja lubasid kaasa lüüa.

Kuidas on Lähte kool Teie meelest aastatega arenenud?

Tean kooli käigust oma armsate endiste kolleegide kaudu, kellega ikka kohtume. Selle üle on tohutult hea meel, et minuga jagatakse oma aega. Loomulikult on arenenud kool ja kaasajaga on sammu pidanud õpetajad koos õpilastega ning kõikteised kooliga seotud head inimesed. Kooli ajaloost ja inimestest on kirjas 2019. aastal ilmunud „Lood 60-aastasele koolile“, kui tähistasime Lähte kooli 60. sünnipäeva.

Milliseid nõuandeid annaksite noortele õpetajatele, kes alles alustavad oma karjääri?

Esiteks kiidan hea valiku eest. Kindlasti tuleb õpetajatööd alustada väga positiivselt, sest seda ootavad nii õpilased kui ka kolleegid. Kindlasti ei tohiks esimese negatiivse emotsiooni ajal teha rutakaid otsuseid. Iga algus ongi raske. Aga kusagil pole ka seadusena kirjas, et tööga alustamine peab olema kerge ja tõrgeteta. Nii nagu õpetajad testivad õpilaste teadmisi, testivad ka õpilased õpetajat, pannes nad proovile. Mõnikord võib läbi kukkuda, kuid alla ka ei maksa anda.

Mida soovite Lähte koolile tulevikuks?

Lähte koolile soovin edaspidiseks head ja laabuvat koostööd, huvitavaid ettevõtmisi. Õpilastele soovin head starti tulevikuks, õpetajatele eduelamusi vahvate õpilaste ja kolleegidega.

Kuidas Teile kooli 65. juubelipidu meeldis?

Et seekordne kooli sünnipäevapidu Lähdel toimus, oli ilus. Mulle on alati meeldinud meie õpilaste etteasted. Aga neid on ette valmistanud ka parimad. Oli suur rõõm näha õpetajaid ja vilistlasi koos musitseerimas. Parim oli kohtumine oma õpilastega ja endiste kolleegidega. Nii tore, et vilistlased oma õpetajad ära tundsid, meenutasid kooliaegu ja rääkisid oma elust.

Mida soovite praegustele õpilastele?

Et Lähte kooli valisite, oli hea valik. Siinsed õpetajad annavad teile parima, et elus hakkama saada. Tähtis pole tõesti tulemus tunnistusel, vaid teadmine, kust ja kuidas leida vastused küsimustele, mismoodi edasi.

Piltuudised

FOTO: KERSTI VAHER

31. oktoobril võõrustati Lähte spordihoones Tartumaa koolidevahelisel meistrivõistlusel võrkpallis kuute neidude ja kaheksat noormeeste võistkonda. Tütarlaste võistkond Lähte I saavutas lõpparvestuses 1. koha ja poiste võistkond Lähte I 2. koha. Võistkondade treeneriteks olid Kersti Vaher ja Gunnar Kallari.

FOTO: ERAKOGU

19. novembril toimusid Nõos Tartumaa meistrivõistlused rahvastepallis 4.-5. klassidele. Rekordilise osavõtjate arvuga saavutas noormeeste võistkond 17 seast IV koha ning tütarlaste võistkond II koha. Juhendajateks olid liikumisõpetajad Kersti Vaher, Maris Pagel ja Rauno Laumets.

FOTO: ERAKOGU

1. novembril toimus koolis halloweeni-temaline kostüümipäev, mida korraldas Lähte õpilasesindus. Kooli peal võis näha nõidu, vampiire, luukeresid ja teisi jubedaid tegelasi. Väikesed auhinnad ja diplomid anti välja igas kooliastmes kolmele parimale kostüümile.

FOTO: KRISTI SAKSING

Selleaastasel jõululaadal oli rekordarv müüjaid - laatuimus nii aulas kui ka 1. korrusel.

FOTO: HEILU TALL

8. novembril kohtusid 10. klassid Lähte raamatukogus folklorist Marju Kõivupuuga. Ta kõneles õpilastele pärimusest ja kommetest.

11.-15. novembril ehk juubelikontserdi eelset nädalat iseloomustasid kõikide lauljate jaoks kooriproovid. Palju oli sellel nädalal puudunud ainetunde ja tegemata töid, kuid see kõik tasus end ära, kui üheskoos tehti midagi pealtnäha võimatut ehk vähem kui kahe kuuga õpiti ära 12 laulu.

Loovtööde konverentsi tõi esile andekad noored

AUTOR: STIINA VIHHER

6. novembril toimus Lähte Ühisgümnaasiumis loovtööde konverents, kus 9. klassi õpilased esitlesid eelmise õppeaasta jooksul valminud loovtöid. Lisaks meie noortele osalesid ka Tabivere ja Kõrveküla õpilased, kes samuti jagasid oma loovaid ja põnevaid projekte.

FOTO: STIINA VIHHER

Tuleviku loojad laval – loovtööde konverentsi säravad esinejad!

Konverents pakkus nii osalejatele kui ka kuulajatele võimalust näha, milliste ideedega on õpilased tegelenud. Tööd teemad olid mitmekesised, alustades praktilistest lahendustest ja teaduslikest uurimustest kuni kunsti ja käsitööni. Tabivere ning Kõrveküla Põhikooli ja Lähte Ühisgümnaasiumi õpilased paistsid silma originaalsete lahenduste ja pühendumisega, mis jättis sügava mulje nii õpetajatele kui ka kaasõpilastele.

Konverentsil esitatud tööd pakkusid vaheldust ja uusi vaatenurki – oli käsitööd, Instagrami konto loomist, Tartu Lastefondile raha kogumist ja sugupuu uurimist. Mitmed projektid olid inspireeritud õpilaste igapäevaelust, pakkudes praktilisi lahendusi või uurides ühiskonna aktuaalseid teemasid.

Loovtööde konverents andis noortele väärtusliku kogemuse oma tööde avalikuks esitamiseks ja pakkus ka inspiratsiooni noorematele õpilastele tulevasteks projektideks. Sellised üritused aitavad noortel oma andeid arendada ja loovust väljendada, pakkudes väärtuslikku tuge nii kooli kui ka kogukonna poolt.

Küsisin mõndadelt õpilastelt nende tööde kohta ning loovtöö aluste juhendajalt Helle Järvaltilt küsimusi, mis annaksid ülevaate töödest ning nõuandeid õpilastele, kes alustavad oma teekonda loovtööde koostamisega.

FOTO: SANDRA SIILBEK

Sandra Kozbekov „Tartu Lastefondile annetuse kogumine“.

Laura Kurs ja Brenda-Nicole Ostrat Tabivere Põhikoolist. Nende teema oli „Näitus Elistvere loomapargi loomadest“.

Mis inspireeris teid seda teemat valima?

Meid inspireeris see, et meile meeldivad loomad ja meile meeldib pildistada ja joonistada. Ja meie juhendaja tõi välja näite, et võiks teha näituse. Kuna Brenda vanaema töötab seal, siis meil oli lihtsam teha.

Milliseid eesmärke seadsite endale oma loovtööd alustades? Kas need eesmärgid täitusid?

Me seadsime sellised eesmärgid, et kõik õigel ajal ära teha, et kõik asjad korralikult ära teha ja olla asjalik ja tähelepanelik. Jah, need kõik eesmärgid täitusid nii, nagu tahtsime.

Milliseid uusi oskusi või teadmisi omandasite selle projekti käigus?

Me saime Elistvere loomapargi ajaloo kohta uusi teadmisi ja saime teada, kuidas loomad sinna sattusid.

Milliseid probleeme või väljakutseid tuli teil töö käigus ületada?

Meil oli pildiraame raske leida ja kui leidsime JYSKi e-poest, siis need sobisid, kuna neid tellida ei saanud, siis läksime kohapeale ja kui need leidsime, olid need palju kallimad kui e-poest, aga saime hakka- ma ja ostime ikkagi need.

Annika Uudeberg Lähte Ühisgümnaasium 9.b klassist. Tema teemaks oli „Heegeldatud motiividest lapiteki valmistamine“.

Mis inspireeris teid seda teemat valima?

Varasem huvi käsitöö vastu.

Milliseid eesmärke seadsid endale oma loovtööd alustades? Kas need eesmärgid täitusid?

Üks eesmärkidest oli aja planeerimine, millega sain väga hästi hakkama. Õppisin paremini ka seda tehnikat.

Milliseid uusi oskusi või teadmisi omandasid selle projekti käigus?

Kuidas heegeldada vanaema motiivi, traageldada ja väga palju erinevaid käsitöetehnikaid.

Kas töö tulemused vastasid sinu algsetele ootustele? Kuidas või miks mitte?

Jah, vastasid küll.

FOTO: SANDRA SIILBEK

Loovtöö aluste juhendaja Helle Järvalti kommenteer tööde kohta.

Kas aastatega on muutunud õpilaste innukus loovtööde tegemisse?

See on ikka ühtviisi olnud. Igale aastal on algus raske. Osad õpilased ei oska valida omaale sobivat ja meelepärast teemat. Osadel on seda innukust piisavalt ja alustavad kohe kiiresti oma töö tegemisega.

Kas olete rahul eelmise kooliaasta õpilaste töödega? Kas nende panus oma töösse oli piisav või oleks pidanud rohkem pingutama?

Üldiselt olen eelmise õppeaasta töödega rahul. Kokku kaitsti 28 tööd ja neist 18 hinnati komisjoni poolt hindega „5“. Ei saa olla väga rahul, kuna kaks tööd jäid kaitsmata. Rohkem oli eelmisel õppeaastal meisterdamis- ja ehitusalaseid töid. Ehitati kirjutuslaud, taburet, vannitoakapp, riul ja lillekast, kaks putukahotelli, lindude söögi- ja pesakast, kassi kraapimispuu. Ajaplaneerimine on ikka paljudel murekohaks. Palju peab pingutama viimastel nädalatel.

Milline oli Teie jaoks loovtööde seast see pärl?

Kõik tänased loovtööde konverentsil tutvustatud tööd on ju pärlid:

Lähte Ühisgümnaasiumist:
Pilleriin Ermel „Peegliraami restaureerimine“
Loreene Lille „Kassi kraapimispuu valmistamine“
Annika Uudeberg „Heegeldatud motiividest lapiteki valmistamine“
Katariina Leola „Piduliku kleidi õmblemine“
Ellen Tiivas „Enda sugupuu uurimine“
Tabivere Põhikoolist:
Reti Mari Reiman „Visuaalselt ilusate fotodega Instagrami konto loomine“
Brenda-Nicole Ostrat ja Laura Kirs „Näitus Elistvere loomapargi loomadest“
Kõrveküla Põhikoolist:
Sandra Kozbekov „Tartu Lastefondile annetuse kogumine“

Milliseid nõuandeid annaksite õpilastele, kes hakkavad tegema oma loovtöödega?

Ajaplaneerimine!!! Koostada ajaline tegevuskava ja püüda sellest ka kinni pidada. Alustada kohe sügisel oma loovtöö tegemist.

Tööpäev sööklas oli värskendav ja väsitav

AUTOR: MARTA RAUDSEPP

Selle aasta kevadel alustasin oma uurimistööga – uurin, mida meie kooli õpilased ja õpetajad arvavad koolitoidust. Selleks, et mul oleks teemast põhjalik ülevaade, suunas mu juhendaja mind sinna, kus süüakse ja süüa tehakse. 9. novembril olingi kooli sööklas töövarjuks, et tutvuda sealsete tegemistega.

Päev algas juba kell 5 hommikul, mil pidin teele asumale, et jõuda kella 6-ks kohale. Ma ei kujutaks ette, et peaksin igapäevaselt nii vara ärkama, et kooli minna! Kohale jõudes võeti mind vastu sooja naerusega, mis tekitas kohe kergendustunde. Mulle anti ette põll ning üsna pea sain hakata laudadele nõusid jagama.

Kuigi ise ma palju midagi teha ei jõudnud, oli köögis töötavatel naistel kogu aeg midagi pooleli. Esimese asjana hakati lõikama eelmisel päeval keedetud liha, mida pandi supi sisse. Hommikusöögi jaoks tehti valmis võileivad ja pannkookid. Pärast puhastati ja kaeti laud ning peale kokkadega kohvi joomist algas supi jagamine. Sellel päeval oli söögiks köögiviljasupp, mistõttu oli kokkadel pisut lihtsam, kuna ei pidanud midagi paneerima. See-eest viidi läbi suurem koristamine, mida igapäevaselt teha ei ole vaja. Mulle tehti ka sööklas ringkäik ning olin üllatunud, kui avastasin, et paari ruumi asemel on neid seal kokku tervelt kaksteist. Söökla töötajaid on kokku seitse, kellest üks oli sel päeval kahjuks haige. Üks töötajatest teeb ise valmis ühiselamule söögi. Päeva jooksul tuli hästi välja söökla ruumipuuduse probleem: lapsed vaevu mahuvad laudade taha istuma ning laoruumis ei ole piisavalt ruumi toiduainete hoiustamiseks. Sellest hoolimata on töötajad väga rõõmsameelsed ja teevad oma tööd südamega.

Kutsun kõiki üles koolitoitu rohkem väärtustama ja hindama seal tehtavat tööd, tänades söökla töötajaid. Isiklikult tundsin end päeva jooksul väga oodatuna ja olen tänulik selle võimaluse eest.

FOTO: MARTA RAUDSEPP

Potte on sööklas mitme erineva suuruse ja kujuga.

FOTO: STIINA VIHÉR

Koolisöökla.

Mõned faktid söökla juhataja ja peakoka Anne Poolakese kohta

- Anne alustas Lähtel tööd 1994. aastal köögitöölisena.
- Anne on töötanud Lähtel pea 30 aastat.
- Tema saksa keele õpetaja oli samuti Varje Kaarde.

Fakte söökla kohta

- Sööklal on oma kartulikooremisruum.
- Sööklas on kokku 12 ruumi.
- Esimesel söögivahetunnil on sööjaid kokku 186.
- Teine söögivahend on sööjaid 170.
- Kolmandal söögivahetunnil on 167 sööjat.
- Söökla töötajate päev algab kell 6.
- Pottide arv sööklas ulatub üle 30.

Vilistlaste juubelipidu pakkus hulgaliselt positiivseid emotsioone

AUTOR: KAISA KREELA

16. novembril kogunesid Lähte spordihoonesse kooli endised ja praegused õpetajad, vilistlased, valla esindajad ning õpilased, et tähistada Lähte Ühisgümnaasiumi 65. juubelit. Sündmusel oli võimalik nautida nii kontsert-aktust, külastada koolirume kui ka muljetada vanade tuttavatega.

Juubelikontsert toimub iga viie aasta tagant, kuid viimasel kolmel korral on see aset leidnud Vanemuise kontserdimajas. Mitmete vilistlaste soov on olnud, et sündmus toimuks koolis ning koostöös Tartu Valla Spordikooli direktori Agu Laasiga, kes on muuhulgas samuti vilistlane, sai see esmakordselt võimalikuks. „Varasemalt on kontsert toimunud Vanemuises, aga seal ei teki sellist emotsiooni.

FOTO: NEEME ARIA

„Spordilaulu“ esitas 3.b klassi õpilane Marcus Siim. Laval tantsisid 5. klassi tüdrukud, kelle juhendajaks oli õpetaja Maris Pagel.

See, et me saime käia koolis ja olla siin kohapeal, on väga tore,” kommenteeris 50. lennu vilistlane. Alates septembrist, kui kindlaks sai peo asukoht, tehti spordihoones mitmeid muudatusi: värviti seinad, lakke paigaldati heli summutavad paneelid ning soetati spetsiaalne põrandakate, et välisjalanõud ei rikuks sellel suvel uuendatud põrandat. Juubeli toimumiseks paigaldati spordihoonesse lava, laud vilistlastele ning hulgaliselt heli- ja valgustehnikat. Lisaks sellele ka videoülekande tegemiseks vajalik varustus.

Vilistlaste peo üldjuhiks oli gümnaasiumi õppejuht Anneli Kumar, kelle ettepanekul kandis kontsert-etendus pealkirja „Oleme teel“. Kontsertile kaasati nii praegusi õpilasi kui ka vilistlasi, kes kandsid peol erinevaid rolle. Suurima osa

FOTO: NEEME ARIA

Lähte koolilaulu autoriteks on õpetajad Ilona Võik ja Henri Käärik. Juubelipeol esitasid pala Loore Hoffmann ja õpetaja Krista Kuus.

esinejatest moodustasid kooli laste- ja noortekooride lauljad. Solistidest esinesid Lähte 9. klassi vilistlased Grete Anier ja Helen Lang ning 12. klassi vilistlastest Kristofer Pann. Praegusi õpilasi esindasid Samuel Jablonski, Marcus Siim, Karmen Kuusik, Loore Hoffmann ja Hanna Hännilane. Vahetektide esitajana oli kaasatud 59. lennu vilistlane Kevin Pisartšik, keda võis näha juubelipeo ühe peaosatäitjana ka viis aastat tagasi. Kevini kõrval esitas lavastatud vahetektide matemaatikaõpetaja Kertu Palm. Õhtujuhtidena osalesid pidulikul osal 11. klassi õpilased Maili Patrikats ja Sebastian Villems, kes varasemalt on juhtinud ka teisi kooli aktuseid, kuid seda mitte nii suure publiku ees. Lisaks võis näha laval ka bändi, kuhu kuulusid õpetajad Henri Käärik (klaver) ja Erki Veikar (basskitarr), abiturient Riko-Sander Pensa (kitarr) ning vilistlased Mikk Kaasik (trummid) ja Jaagup Jürgel (kitarr).

Muusikaõpetajad Henri Käärik ja Krista Kuus täitsid juubelipeol mitmeid erinevaid rolle – nad olid kooride ja solistide juhendajad ning esitatud laulude

FOTO: NEEME ARIA

Laulu „Aeg elada“ ajal võis laval näha jalga keerutamas õpetajaid. Tantsu koreograafia autoriks on õpetaja Maris Pagel.

kooriseadete autorid, kuid mõlemad astusid aktusel üles ka solistidena. Kui päev enne kontserti selgus, et laulu „Massikommunikatsioon” esitama pidanud solistil pole võimalik juubeliteol osaleda, võttis õpetaja Krista esilaulja kohustuse endakanda ning koori juhtimise võttis selleks ajaks üle

FOTO: NEEME ARIA

Direktor Martin Pent kõnet pidamas.

Lähte kunagine muusikaõpetaja Küllike Joosing. Värske dirigendiga oli kooril esmaohtumine alles esinemise ajal. „Meile räägiti, et juubelikontsertide ajaloos on Lähte unistanud oma koolilaulust, kuid see pole erinevatel põhjustel võimalikuks saanud. Kuni selle sügiseni,” juhatasid õhtujuhid sisse koolilaulu, mille sõnade autoriks on õpetaja Ilona Võik ja viisi loojaks õpetaja Henri Käärrik. Lava nurgas võis näha sinist motorollerit, mille kasutamine rekvisiidina oli inspireeritud Kristofer Panni esitatud laulust „Sinine motoroller”. Kaherattalise sõiduki mõte seisnes selles, et sellega on võimalik sõita läbi elutee. Selle leidmiseks esitati palve praegustele õpilastele ning otsiti abi ka Facebookist. Antud laulu esitamise ajal tekkis aga saalist tehnikaga tõrge ning solist laulis pala ära ilma helita. Publiku palvel läks laul kordamisele ning tänu sellele teenis välja veelgi tugevama aplausi. „See oli hetk, kui ma vaatasin, kui tublid noored on, ei ole hirmu lava ees, ei ole hirmu

ennast väljendada ja teevad seda siiralt. Just rolleri laul oli see, mis minu jaoks esile tuli,” rääkis 26. lennu vilistlane oma kontserdimuljetest.

Peale etendust tänati esinejaid. Kõne pidas direktor Martin Pent ning seejärel tänas ka silmapaistvaid õpetajaid. Küsimusele, mida peaksid teised õpetajad tegema, et kunagi samalaadne tänu välja teenida, ütles Pent: „Väga lihtne vastus! Tegema igapäevaselt oma tänuväärt tööd edasi nii hästi, kui nad vähegi suudavad ja tegema seda võimalikult kaua. Elu näitab, et sellise panuse andmine ei jää tunnustamata.” Oma õnnesoove ja kingitusi koolile edastasid vallavanem Jarno Laur, Tartu valla muusikakooli direktor Ele Sonn, Tartu Valla Spordikooli direktor Agu Laas, Lähte raamatukogu juhataja Heili Tali ja Tartu Valla Huvikooli juhataja Liia Koorts.

FOTO: NEEME ARIA

62. lennu vilistlane Kristofer Pann esitas laulu „Sinine motoroller”.

Piduliku osa järel oli vilistlastel võimalik külastada kooli ruume, mille järel sõnas 35. lennu vilistlane: „Ma avastasin, et kõik klassiruumid tunduvad oluliselt väiksemad, aga maja on plaanilt peaaegu sama.” Tantsumuusikat mängis ansambel Jackpot, mille koosseisu kuuluvad ka meie kooli vilistlased Mikk Kaasik (klahvpillid) ja Jaagup Jürgel (kitarr). Bänd suutis oma kaasaaharava muusikaga kutsuda tantsulava paksult rahvast täis. Juubelikontserdid on traditsioonilised sündmused muuhulgas ka vilistlaste kokkutuleku pidamiseks. Mälestusi jagati sel õhtul nii oma lennukaaslastega kui ka vanemate ja nooremate koolikaaslastega. „Meil oli küll kaks klassi, aga me olime ühtne lend. Me tegime väga palju matkasid ja reise, kus alati juhtus midagi. Küll keegi vajus rappa või eksiti terve lennuga saare peale ära,” meenutas oma kooliaega 59. lennu vilistlane. Tagasiside juubelikontserdile ja kogu sündmusele oli peamiselt positiivne. Mitmed vilistlased kiitsid peo toimumise asukohta ning loodavad, et juubelipidu toimub kooli juures ka viie aasta pärast.

Kel juubelipidu nägemata jäi, saab seda vaadata Lähte Ühisgümnaasiumi Õppestuudio Youtube'i kanalil.

Eve Rammul toob uued tuuled Lähte kooli tervisenurka

AUTOR: ALANDRA ONKEL

Eve Rammul on Lähte Kooli uus kooliõde, kes soovib noorte tervist ja heaolu edendada. Kogemused ja sõbralik suhtumise teevad temast olulise toetaja koolipäevade jooksul.

Mis oli teie lemmikõppeaine ja miks?

Aus vastus on, et polnud kuigi palju neid aineid, mis oleksid tol korral koolis meeldinud. Siiski, mäletan, et algklassides meeldisid kõik ained (sest tahtsin nii väga kooli ja õppida!), aga edasi läks asi keeruliseks ja on tõsi, et mõni aine tundus ka jube igav, aga seda tol korral ja tollel ajal. Keegi on tabavalt öelnud, et „tagantjärele arusaam või teadmine on täppisteadus“. Nii ongi! Ja vanasõna „Mida Juku ei õpi, seda Juhan ei tea.“ peab täielikult paika. Eriti kui oled alustanud oma täiskasvanueelu ja pead juurde õppima, näiteks selleks, et saada töökoht, mida väga, väga tahad saada, aga kooliajal oled mõnda ainet „nagu kelguga mäest alla läbinud“ ja pole seda endale selgeks teinud, vot see on raske ja tüütu siis õppida, aga on teostatav. Siinkohal soovitus noorele õppurile: õpi koolis piisava usinusega ja tee oma parim. Põhiasjad hästi selgeks ja endale arusaadavaks (nt matemaatika ja keeled, k.a eesti keel), sest kui vundament on tugev, siis sinna peale rajamine lihtsam (seda enam, et põhikooli- ja gümnaasiumiaeg ongi õppimise aeg).

Mis teid motiveeris seda ametit valima?

Olin töötanud unetehnikuna ja siis oli loogiline valik minna ja õppida juurdeõendust.

Kus te varasemalt olete töötanud?

Olen töötanud päris paljudel ametikohtadel ja need kõik on mulle palju õpetanud. Näiteks eraettevõtlus: see pole alati lihtne, aga see kogemus on suure väärtusega. Olen töötanud pikalt juhiabi ja personalijuhina (üheski aastat). Õppimine on elukestev tegevus ja seega ei piirdu tavaliselt õppimine ainult kooliajaga, on ameteid ja ametikohti, millistel pead kogu aeg õppima ja enast täiendama, nii et võin öelda, et õpin ka praegu: igal aastal 60 tundi pluss iseseisev enda tööalaste oskuste täiendamine. Olen aru saanud, et noortel on palju dilemmasid, mis seotud mõne erialaga/tööga või sellega, et mida üldse õppida edasi. Ja kindlasti tuleb elus ette mitmeid kordi, kus keegi otsustab teha nn kannapöörde: valida täiesti teine ala ja minna õppima näiteks hilisemas eas. Kasutama peaks julgelt erinevaid võimalusi: kui oled heatahtlikult ja eluterelt uudishimulik, avatud vaate ning meelega, võid õppida erinevaid ameteid ning erinevaid oskusi ning saad neid oskusi kasutada oma isiku mitmekülgse hüvanguks. Aga siinkohal kindlasti üks kriteerium: õppida amet/oskus teoorias ja praktikas nii, et kui ajad peaksid muutuma ja seda õpitut oskust saaksid kasutada, et siis teed seda parima kvaliteediga, sest oled kindel, et oled väga hästi oma aega õppimisele panustanud – tee siis oma 100% endale ja tunne sellest rõõmu!

Miks te just Lähte kooli otsustasite tööle tulla?

Eluolu muutus tõi mind Lähtele.

Mis oli teie esmamulje meie koolist ja selle õpilastest?

Kool on suur ja selles palju õpilasi: varemalt olen töötanud neljas võrdlemisi väikeses Võrumaa (maa)koolis.

FOTO: EVE RAMMUL

Uus kooliõde Eve naudib looduses olemist.

Kas on mõni konkreetne terviseprojekt, mida te tahaksite meie koolis ellu viia?

Kooliõena olen seda meelt, et parim viis oma head tervist toetada ja hoida on ennetus. Näen selles osas noortel õpilastel suurt nn kirjaoskamatust: üha vähem ei saada aru seosest, et mida külvad, seda lõikad. Kui oled noor, siis on enamasti elu „lill“ (mis on ka tõsi: see peakski ju tore aeg olema. Või kuidas?), aga paljude noorte osas tähendab see oma keha (k.a vaimsete võimete) ressursside (mõttetut) kulutamist. Mis need ressursid on? Eelkõige peaks mõtlema seda, et see on aeg. Ja aeg – see on teadagi väga kallis – see on fakt. Kui oma aega ning vahendeid kulutada ja raisata, siis probleemid tulevad (jah, need tulevad niikuinii!).

Kuidas plaanite õpilasi tervise ja hügieeni osas harida?

Mina olen seda meelt, et alati on hea anda soovijale õng ja õpetada teda, aga pange tähele: soovijale... Kas ja kes on need soovijad ja kes tahavad lasta/lubada ennast harida? Aga see on retooriline küsimus... Kuid kindlalt on vaja juhendada/õpetada I ja II kooliastme õpilasi, sest vanemates klassides õppivad lapsed-õpilased on ilmselgelt juba võimelised ka ise oma elus mingeid muudatusi ja suundi edasi liikumiseks sisse seadma, kui nad saavad suuna,

mida iseseisvalt oma otsustega suunata, näiteks paremate tervisevalikute ja harjumuste poole.

Milliseid tervise teenuseid või abi õpilased teilt kõige sagedamini küsivad?

Esmaabi ja traumad, äkkhaigestumised koolipäeva jooksul.

Mis raamatut te viimati lugesite?

Mulle on alati väga meeldinud lugeda. Kui olin väike tüdruk, oli minu vaba aeg enamasti raamatutele pühendatud. Noh, tagantjärele võin nentida, et lugesin ka öösel: lihtsalt polnud und seetõttu, et raamatud olid alati nii-nii põnevad ja huvitavad, nagu oleksin reisinud ise või oleksin olnud nende põnevate ja huvitavate sündmuste keerises kui pealtnägija, aga ikka turvaliselt oma raamatut lugemas. (Lihtsalt lisan, et läksin siiski magama kell 23.00 paiku ja kuna käisin Tartus ühes suures koolis ja seal oli minu koolipäeva algus enamasti kell 12.00 paiku, sain end kenasti välja magatud, nii et mul polnud unevõlga). Olen pikema aja korral lugemas niierialaseid kuukamind kõnetavaid põnevaid raamatuid. Alati loen mõttega ja töötan need läbi.

Mul on tihti kombeks omaenda raamatute sisse teha lisamärkmeid, joonida alla või esile tõsta huvitavaid ja mõtlemapanevaid lauseid, mõtteid. Praegu on käsil järgnevad raamatud: „Keha peab arvet“, autor Bessel van der Kolk; „Saad kõik, millest loobud“, autor Tommy Hellstein; „Clinical Acupuncture“, autor Anton Jayasuriya ja neid on veel (siinkohal vist läheks veel mõnisteist rida siia juurde). Igal päeval on mõni huvitav ja mõtlemapanev raamat mind ootamas ning see on suurepärane aeg. Muide, ma ei loe ühtegi teost e-raamatuna.

Mis hobid teil lisaks kooliõeks olemisel on?

Mulle meeldib väga käia looduses: oma vabal ajal lähen metsa uitama. Telefoni jätan koju ja ma lülitan end välja kõigest: „kuulan“ metsa vaikust ja kasutan aega selleks, et korrastada mõtteid ja olla iseendaga. See on kvaliteetaeg! Soos või rabas käies on vaikus eriline kogemus ja on tervendava mõjuga. Olen kunagi ammu õpinud väga hästi õmblema ja seda mulle ka meeldib aeg-ajalt teha. Laulan, kui olen kodus, nii et naabrid ei kuule, ja tantsin. Neid tegevusi vahel tehes saab tuju heaks! Igat päeva alustan võimlemisega, teen seda 35–40 minutit ja 4–5 korda nädalas jooksen hommi-kuti metsas, see annab reipuse ja aitab tööl rõõmsalt toimetada.

11. klassi õpilaste pidu bussi tagaosas: Lähte Ühisgümnaasiumi õppekäigu tagamaad

AUTORID: SANDRA SIILBEK, STIINA VIHHER

Tallinnas külastasid õpilased muuhulgas TV3 maja ja Tallinna Ülikooli Balti filmi, meedia ja kunstide instituuti (BFM), kus tutvuti teletootmise telgitagustega ja prooviti kätt uudisteankrutena. Ent tagasi teel said „meediasuund“ ja „meediatööstus“ hoopis uue tähenduse.

Allikate sõnul olevat osa õpilasi võtnud bussi tagaistmetel südameasjaks viina mekutamise, ignoreerides õpetajate juhiseid ja enda vastutust. „Alguses tundus kõik täiesti tavaline. Õpilased olid rõõmsad ja rääkisid päevast. Aga siis märkasime, et bussi tagaosas valitses kahtlaselt lõbus meeleolu ja tundsi alkoholi lõhna,“ ütles üks juhtunuga kursis olev õpilane, kes soovis jääda anonüümseks. Õpilastele tehti noomitus ja intsident dokumenteeriti, kuid kool ei ole veel otsustanud, millised tagajärjed kaasnevad. Juhtunut kommenteeris meie kooli direktor Martin Pent: „Olen kuulnud tol väljasõidul juhtunu kohta mitmeid erinevaid versioone, mille põhjal on tagantjärele ja asja mitte näinuna võimatu tuvastada, mis täpselt juhtus. Kuid minu jaoks oli kaalukas see, kuidas õpilased ise tajusid, et midagi olevat viltu ning julgesid ja tahtsid sellele tähelepanu pöörata. Kuna kellelegi otseselt näpuga ei näidata, siis tervitan selle artikli ilmumist: kui keegi tunneb end siit tekstist ära, siis peaks see panema mõtlema; ja kui ei tunne, siis äkki ei juhtunudki midagi ja võib rahulikult eluga edasi minna.“ Kooli sotsiaalpedagoog Helena Saar ja korraldusjuht Anneli Kumar ütlesid, et nemad ei osalenud väljasõidul ning meil on raske kommentaari anda kahjuks.

FOTO: STIINA VIHHER

Annely Adermann (rohelistes) tutvustamas õpilastele teletuudiot, taamal on TV3 uudistesaaate uued saatejuhid.

Lähte Ühisgümnaasium on varasemalt pälvinud kiitust oma aktiivsete ja loovate õpilaste poolest, kuid seekordne juhtum tõstatab küsimusi noorte vastutustunde ja kooli järelvalve kohta õppekäikudel. Kooli esindajate sõnul arutatakse lähinädalatel, kuidas selliseid vahejuhtumeid tulevikus vältida. Õppekäigu ametlik osa möödus siiski harivalt, nagu algselt plaanitud, ent bussi tagaistmetel toimunu on tõstatanud kahtlusi, kas kõik osalejad hindasid päeva väärtust võrdselt.

Unistus jõusaalist saab teoks, staadioni peab veel ootama

Plaanide kohaselt valmib 2025. aasta sügisel Lähte spordihoone juurdeehitus ning sellega koos sisejõusaal. See tähendab aga, et arutluse all olnud Lähte staadioni renoveerimine lükatakse edasi. Otsus on tekitanud erinevat vastukaja nii õpilaste kui ka lapsevanemate seas.

AUTOR: KAISA KREELA

8. novembril ilmus Stuudiumi suhtlusesse kooli hoolekogu poolt küsitlus, milles uuriti, kas koolipere (õpilased, lapsevanemad, töötajad) eelistab kooli staadioni rekonstrueerimist või spordihoone juurdeehitust jõusaali näol. Hoolekogu ülesandeks oli anda vallavolikogu istungi jaoks sisendit, kuid arvati, et sellist otsust ei saa teha vaid valitud lapsevanemate ja õpetajate esindus, kes kuulub hoolekogusse.

Küsitluses osales kokku 347 inimest, kellest 210 olid õpilased, 112 lapsevanemad ning 25 kooli töötajad. Kokkuvõttes eelistas 65,7% vastanutest, et ehitama hakatakse jõusaali ning 33,1%, et hakatakse rekonstrueerima staadioni. Arvamused lahkesid kõikides vastanute rühmades. „Staadionit saab hädapärast ka praegu kasutada, pealegi õppeaasta jooksul ehk septembris-oktoobris ja aprillis-mais. Jõusaali aga praegu pole ja seda saaks kasutada ka talvisel ajal,” kommenteeris küsitluses osalenud kooli töötaja, kelle hääl läks jõusaali kasuks. Staadioni poolt hääletanud kooli töötaja lisas: „Selleks, et oleks võimalik läbi viia kvaliteetseid liikumisõpetuse tunde ja spordikooli treeninguid, on uus staadion hädavajalik. Kuna kergejõustik on ka Tartu Valla Spordikooli edukaim spordiala, siis ala arengu ja jätkusuutlikkuse huvides on see parim valik.” Lapsevanemate arvamus jagunes hääletuse tulemusena üpris tasavägiselt: 55% hääletas staadioni ning 45% jõusaali poolt. „Isiklikult sooviksin jõusaali, kui seda saaks kasutada öhtusel ajal kõik, kes soovivad,

sealhulgas täiskasvanud, kelle lapsed ei käi Lähte koolis. Laste seisukohalt on aga kindlasti olulisem staadion, et viia läbi kvaliteetseid liikumisõpetuse tunde ja ka ühisüritusi, näiteks spordipäev,” kommenteeris küsitluses osalenud lapsevanem. Õpilaste seisukoht oli pigem ühehäälsel, kus 19% eelistas staadionit ja 81% jõusaali. Jõusaali kasuks rääkis õpilase jaoks järgmine argument: „Käisin umbes kaks aastat igapäevaselt jõusaalis ja oleksin väga tahtnud ka edasi sellega tegeleda, aga graafik lihtsalt ei võimalda pidevalt Tartusse sõita. Seega arvan, et oleks meelestult tore, kui saaks siinsamas peale kooli jõusaalis käia.” Leidus ka õpilasi, kes eelistasid staadioni rekonstrueerimist: „Praegune staadion ei ole optimaalne jooksvõistluste korraldamiseks lühematel distantidel. Täpsemalt on praeguse staadioni kate nii-öelda lahtine, mille tõttu kaob jooksmisel osa jõust.”

Koolipere arvamus mängis Tartu vallavolikogu istungil olulist rolli, mille põhjal tegi oma otsuse ka näiteks volikogu esimees Vahur Poolak. Poolak selgitas, kuidas sündis tema isiklik otsus anda hääl spordihoone juurdeehituse poolt: „Minu otsus oli ajendatud kahest peamisest tegurist. Esiteks see, et Lähel paranevad sportimise võimalused nii kooliõpilaste kui ka kogukonna jaoks ja seda aastaringelt. Teiseks usun, et kool ja kõik sinna juurde kuuluv on olemas ennekoike õpilaste jaoks. Kui küsitluse tulemused näitasid, et enamus selles osalenud

Lähte Ühisgümnaasiumi õpilastest soovivad jõusaali, mis juurdeehituse koosseisu kuuluma saaks, andis see minu jaoks otsustamisel olulise kaalu. Kolmandaks ja otseselt majanduslikus mõttes ratsionaalseks motiiviks sai aga see, et koos juurdeehitusega rajatakse uus soojasõlm.” Poolak rõhutas, et volikogus ei tehtud otsust pelgalt mitte jõusaali kasuks, vaid mõeldes spordihoone ümberehitus- ja laiendustööde peale. Praeguse katlamaja asndamine kaasaegse soojasõlmega on oluline investeering, ilma milleta poleks spordihoone jätkusuutlik. Peale selle peaks 1. korrusele rajatava 100m² jõusaali juurde jääma piisavalt ruumi ka laoruumi(de) jaoks.

„Jõusaali rajamisel on põhimõte, et kasutajate ring oleks maksimaalselt lai. Seega on see avatud kooliperele, spordikooli õpilastele, aga ka kogukonna liikmetele. Viimastele siis ilmselt tasu eest. Ainukesed piirangud tulenevad vanusest, sest väga väikseid lapsi ei saa iseseisvalt trennööride juurde lasta,” kommenteeris jõusaali ehitust Tartu valla vallavanem Jarno Laur.

Inimesi, kes lootsid, et uuendama hakatakse kooli staadioni, vaevab arvatavasti küsimus, kas see kunagi üldse tuleb. Küsimusele andis vastuse vallavanem: „Lähte staadion on projekteeritud ja eeldustööd (sajuvee kanalisatsiooni eesvoolude ehitamine) tehtud. Seega sõltub see ennekoike valla majanduslikest võimalustest. Vallavolikogu vaatab igal aastal üle eelarvestrateegia ja selle arutelu käigus ka võimalused see objekt töösse võtta.” See tähendab, et ka unistust uuest staadionist pole põhjust veel maha matta.

Hetki tänavuselt ballilt

FOTOD: MARKUS KAHA

13. detsembril leidis aset IV kooliastme jõuluball „Sädele ja sära”. Tantsumuusikat mängis õhtu vältel DJ Vau ning etteasted valmistasid ette ka kõik gümnaasiumi klassid. Balli kuningaks ja kuningannaks krooniti 11. klassi õpilane Sebastian Villems ja tema kaaslane Merleen. See, kuidas ball möödus, on näha fotodelt. Mõni pilt ütleb rohkem kui tuhat sõna.

Kes sülitab kolm korda üle öla, see ...

AUTOR: KAISA KREELA

Ajalooliselt on eestlased olnud väga ebausklik rahvas, kes on kandnud oma tõekspidamisi edasi põlvest põlve. Uurisin, millised on levinumad uskumused ja tavad, kust need on alguse saanud ning kuidas ebaõnne on võimalik vältida.

Ära kõnni redeli alt läbi!

Tegemist on ristiusust pärineva põhimõttega, mis ütleb, et seinale toetatud redel moodustab püha kolmnurga. Kui kõnnid redeli alt läbi, lõhud kolmnurga jõu ning see toob halba õnne.

Peegli lõhkumine toob seitse aastat õnnetut armastust!

Seitse aastat tundub väga spetsiifiline aeg, kuid pärineb Vanast-Roomast, kus usuti, et elumuutused toimuvad seitsmeaastaste tsüklitena.

Karda numbrit 13!

Ebaõnne numbrit 13 suhtes kardetakse nii palju, et hotellides pole tihti tuba number 13, lennukites ei märgita 13. rida (12. reale järgneb 14. rida) ning majadel pole 13. korrust.

Ära pühi käega laualt midagi maha!

Usutakse, et kui käega midagi laualt maha pühkida (näiteks leivapuru), võib vaeseks jääda, sest inimene ei hinda toitu. Usutakse, et vaeseks võib jääda ka siis, kui iseendal juukseid lõigata.

Ära tõuse voodist vasaku jalaga!

Usutakse, et kui seda teed, ähvardab ebaõnn kõiges, mida päeva jooksul ette võtad. Vanarahvas pidas kõike vasakuga seonduvat halva õnne toojaks. Ka tänapäeval on mõnes hotellis lükatud voodid vasaku küljega vastu seina, et sama jalaga voodist välja astumine poleks võimalik.

Et öeldu täide ei läheks, sülitä kolm korda üle vasaku öla!

Arvatakse, et inimese parema öla taga on ingel ja vasaku öla taga saatan. Et saatan öeldut täide ei viiks, sülitatakse talle kolm korda näkku.

Ära ava vihmavarju siseruumis!

Usutakse, et kui vihmavari toas avada, sajab ebaõnn sulle kaela.

Ära aja soola lauale!

Ebaõnne päritolu pole päris kindlalt teada, kuid arvatakse, et see on seotud asjaoluga, et toiduaineid hoiti riknemise eest neid soolates. Kui sool kukkus maha, ei saanud seda kasutada toiduainete soolamiseks ning inimene suri nälga. Seda ebaõnne on võimalik aga vältida, kui lauale kukkunud sool visata üle öla.

Ära astu kellelegi varba peale!

Vanarahvas uskus, et kui kellelegi varba peale astuda, toob see halba õnne. Arvati, et see on märk suhete halvenemisest või suuremate konfliktide tekkest. Et ebaõnne vältida, pidi pealeastuja ütlema „head päeva“.

Ära korja põrandalt nõopi üles!

Vanarahvas uskus, et leitud nõop võib olla kellegi isiklik vara, mis kannab endas võõrast energiat. Selle üleskorjamine võib kaasa tuua rahalisi kaotusi või halbu suhteid teiste inimestega.

Kui näed musta kassi üle tee minemas, pööra ümber!

Musti kasse on ajalooliselt peetud kurja energia kandjateks ja nõidade kaaslasteks. Arvatakse, et kui must kass läheb sinu ees üle tee, toob see halba õnne. Et ebaõnne vältida, tuleb keerata ümber ja valida mõni teine tee.

Sünnipäeval peab sadama vihma!

Kuigi paljud inimesed soovivad, et nende sünnipäeval oleks väljas hea ilm, usutakse, et kui sünnipäeval sajab vihma, on sünnipäevalapse järgmine eluaasta õnnelik.

Põhikooli lõpetama hakkav Gea jagab oma mõtteid koolist, elust ja blogipidamisest

Eelmise õppeaasta loovtööde hulgas paistis silma raamatublogi pidav 9. klassi õpilane Gea Koser. Nüüd kõneleb ta lugeja-le oma kirest – raamatute lugemisest – lähemalt, lisaks veel sellest, milline võiks olla tulevik ja kuidas õppimine on oluline.

AUTORID: MIA MARIA KOPLIMÄGI, KRISETE PÄRNA

Mis Su hobia on?

Ma ütleks, et mul konkreetseid hobisid pole; üritan lihtsalt teha võimalikult palju seda, mis parasjagu huvi ja rõõmu pakub.

Mida Sa vabal ajal teed?

Praegu meeldib mulle vabal ajal palju lugeda ja oma bookstagrami konto (Instagrammis @gearaamatutuba) kallal nokitseda. Vahel, kui inspiratsioon peale tuleb ja aega on rohkem, värvin värviraamatuid või maalin akvarellidega. Samuti armastan väga erinevates pisikestes kohvikutes käia, kus võin tunde istuda: loen seal raamatut, joon kohvi või matchat ja õpin. Lisaks ei saa kindlasti unustada ka liikumist, sest näiteks laupäeva hommikul trennis käimine tekitab kogu päevaks mõnusa tunde.

Mida Sa õppimisest arvad?

Arvan, et õppimine on kindlasti oluline ja haritud inimeste keskel olla on hea, kuid samas näen meie koolisüsteemis ka teatud nõrku kohti, kus asi lihtsalt ei toimi niimoodi.

Millised on Sinu lemmikained ja miks?

Õppeainena meeldib mulle väga ühiskonnaõpetus, sest see on aine, kus on nii palju seoseid meie igapäevaeluga; see on lihtsalt igatpidi loogiline tund. Mulle meeldib seal väga just see, kuidas kõigil on põhjus, tagajärg ja seos; kuidas sa saad koolitunnis õppida, miks on vaja makse maksta, miks piim on poes aina kallim, kuidas riik toimib, kes sinu tänase koolitunni eest maksab jne.

Millised on Sinu tulevikuplaanid pärast põhikooli lõpetamist?

Peale 9. klassi lõpetamist tahan kindlasti minna gümnaasiumisse. Praegu olen mõelnud, et proovin sisse saada Hugo Treffneri või Miina Härma Gümnaasiumisse Tartus, aga kuna minu mõlemad vanemad on käinud Nõo Reaalgümnaasiumis, siis olen kaalunud ka seda. Seda, mida ja kus peale gümnaasiumit õppida tahan, ma veel ei tea ja minu arust on see ka normaalne – tunnen tihti, et praeguses ühiskonnas on noortele nii suur surve oma karjääri planeerida ja juba põhikoolis teada, kes sinust saab, aga ma tahan, et mul oleks võimalus pingevabalt kõigi gümnaasiumiaastate ajal erinevaid asju proovida ja ennast avastada.

Kust Sul tuli idee teha enda raamatublogi?

Enda raamatukonto otsustasin teha eelmisel suvel suuresti tänu sellele, et olin hiljuti hakanud rohkem lugema ja teisi bookstagrammer'eid jälgima, kelle kontodest inspiratsiooni sain, ja tahtsin ka enda loetud raamatud koos ilusate piltidega kuhugi jäädvustada.

Mis oli see raamat, mis Sind lugema pani ja miks?

Viimastel aastatel olen pidevalt vahelduva eduga lugenud – kui just mitte enda jaoks, siis kirjanduse tunnis sai vahetevahel valida ka vabu raamatuid, mille lugemine mulle alati meeldis. Tagasi vaadates arvan, et raamatud, mis mind lugemas hoidsid, olid John Greeni noorteromaanid, kuna armastasin just neid ja nendesarnaseid raamatuid vabade raamatutena lugeda. Igapäevase lugemisharjumuse sain sisse aga siis, kui see YouTube'is ja TikTokis populaarseks läks ja minu lemmikjuutuber inglise keelset kirjandust lugema ja soovitava hakkas – tema inspireeris (ja inspireerib tänaseni) mind enim.

FOTO: ERAKOGU

Raamatud panevad Gead hindama seda, mis tal olemas on.

Miks Sulle meeldib raamatuid lugeda?

Lugemine annab mulle võimaluse muust maailmast, õppimisest ja kooliprobleemidest korra välja astuda ja hoopis ilukirjanduslike tegelaste maailmade ja probleemide keskele hüpata. Vahel saan veeta niimoodi oma õhtu hoopis teises sajandis, Sigatüüka koolis või pisikeses pagariäris Rootsis. Samuti tunnen, et raamatud panevad mind mõtlema teemadel, millele muidu ei mõtleks ja hindama seda, mis mul olemas on.

Mis on Su lemmikraamat? Miks just see?

Hoolimata sellest, et annan raamatutele hindeid üpris heldelt, siis selliseid, mis mulle päriselt meeldiksid ja meelde jääksid, on vähe. Üks minu lemmikuid on olnud „Daisy Jones & The Six“. Mulle jäid eriliselt meelde ka Matthew Perry „Sõbrad, kallimad ja suur hirmus asi“ ning „Kus laulavad langustid“. Inglisekeelsetest raamatutest on üks ilusamaid lugemisi olnud Divine Rivals raamatuseeria. Need on üpris erinevad raamatud, aga kõik on väga hästi kirjutatud ja kõigis neis on sügavam mõte sees.

Kas Sa oled lugenud ka raamatut, mis sulle üldse ei meeldinud? Mis see oli ja miks ei meeldinud?

Raamat, mis mulle esimesena pähe tuleb, on „Lugu kasist, kes püüdis päästa raamatuid“. Olin selle valinud kaane järgi, aga nagu lugedes selgus, siis oli lugu minu jaoks äärmiselt igav ja pidin kõvasti pingutama, et lõpuni jõuda. Nüüd, kui oma tagasisidet sellele raamatule otsisin, siis olin lausa üllatunud, kui kõrge hinde see minult toona sai.

Kas Sul on moto, mille järgi elad? Milline?

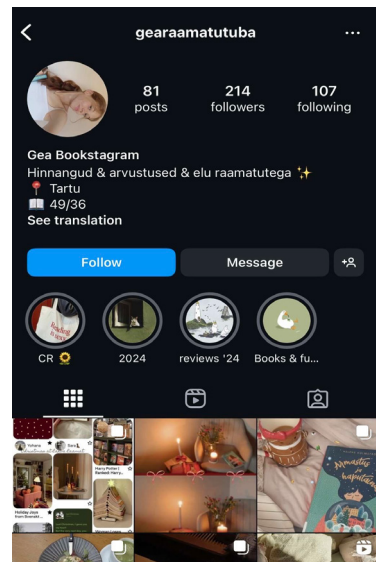
Üks lause või mõte, mida endale pidevalt meelde tuletan, on see, et kõik läheb nii, nagu mine-ma peab. Usun, et kõik asjad, mis on juba juhtunud, on läinud täpselt nii, nagu minema pidid, sest muidu ei oleks praegune hetk selline, nagu ta on. Isegi, kui midagi läheb pealtnäha halvasti, siis võib-olla oli just see kogemus see, millest õppida.

Milline on Sinu ideaalne pühapäev?

Kuna armastan väga kodus olla, siis tõenäoliselt mööduks ka minu ideaalne pühapäev suuresti kodus. Hommikut alustaksin enda tehtud hommikusöögiga, sest see on minu lemmiktoidukord päevas. Ilmselt teeksin näiteks kaneelist putru, avokaado ja munaga võikusid või omletti. Edasi leiaksin kindlasti aega lugemiseks ja kasutaksin ära päevast valgust, et raamatupilte teha. Samuti tahaksin rahulikult diivanil pleedi sees ja kohvi või teed juues enda praegust lemmiksarja „Friends“ („Sõbrad“) vaadata. Öhtu veedaksin perega sooja ja kodust õhtusööki tehes ja peale seda maaliksin või värviksin. Ideaalse pühapäeva oluline osa on see, et järgmiseks nädalaks poleks ülemäära palju õppida.

Milline on Sinu elu kümne aasta pärast?

Tahan, et mul oleks vabadus jooksvalt vaadata, mida teha ja kuidas elada soovin. Seega väga kindlaid piire endale ette seada ei taha. Aga kindlasti kujutan ette, et kümne aasta pärast saan teha tööd, mida naudin ja mis toob täpselt parajalt sisse, et ära elada ja veidi ka investeerida. Samuti loodan, et mul on oma pisike korter mõnes liikumise mõttes mugavas asukohas, mille olen sisustanud minimalistlikult ja sooja kodutunnet tekitavalt. Olen mõelnud ka mõnes väiksemas linnas, näiteks Viljandis või Pärnus, elamise peale, aga ka Tartu oleks igati mõnus elukoht. Minu jaoks on oluline, et minu igapäevaelus oleks ka siis palju selliseid tegevusi, mis minu patareisid täidavad ja rahulolu toovad, nagu on näiteks sõbrannade ja perega kohvikus käimine, lauamängude mängimine, trenn ja vaiksed filmiõhtud iseendaga küünlavalgel, lemmiksnäkid ees.

Gea raamatublogiga saab tutvuda Instagramis @gearaamatutuba.

„Auschwitzi tätoveerija“ – raamat, mis paneb väärtustama pisiasju elus

Heather Morris „Auschwitzi tätoveerija“ on tõestisündinud lool põhinev romaan, mis ilmus 2018. aastal. Raamatul on 288 lehekülge. Romaani põhjal on ilmunud ka samanimeline sari 2024. aastal.

AUTOR: ANCHELA SAVOLAINEN

Anchela lugemistekonnal saab silma peal hoida Instagramis @lehekyldelugu.

Raamat algab sellega, kui Lale, noor Slovakiast pärit juut, viiakse Auschwitzis koonduslaagrisse 1942. aastal. Temaga ühinevad loomavagunitel teisedki mehed, kes ei tea, mis toimub või kuhu minek on. Sõit kestab mitu päeva ning ainuke koht, kus mehed saavad ennast kergendada, on ämber, mis neile vagunisse on jäetud. Kui lõpuks sihtkohta jõutakse ja pungil vagunid inimestest tühjaks tehakse, võetakse neilt kogu vara käest ja kästakse siis raudväravatest sisse minna. Kuna Lale oskab paljusid keeli, siis saab ta ka SS-i ohvitseridest aru, kes käsklusi jagavad. Esimese

asjana Auschwitzis märkab ta, et väravale on kirjutatud ARBEIT MACHT FREI ehk Töö teeb vabaks. Vangidelt võetakse riided ja asendatakse need pidžaamadega, üsna varsti saab igaüks endale ka numbri. Lale annab oma vasaku käsivarre ning tema uueks nimeks on number 32407. Aja jooksul saab ta tuttavaks uute inimestega ning saab rohkem teada, kelle eest selles laagris peaks hoiduma ja kes oleks talle kasulikud. Pärast mõnda aega saab ta tuttavaks mehega nimega Pepan, kes on Tätowierer ehk inimene, kes tätoveerib vangidele identifitseerimisnumbreid käsivartele. Peagi määratakse tema ka laagrisse tätoveerija abiliseks. Kuigi see amet on vastuoluline ja toob Lalele ka moraalseid dilemmasid, võimaldab see tal ellu jääda ja isegi teistele vangidele abi pakuda. Ta teeb kaupa töölistega ja annab lisaportse teistele vangidele, kui tal see võimalus on.

Ühel päeval vange tätoveerides jääb talle silma üks tüdruk, kellest ta midagi rohkemat ei tea, kui et ta peab ta eelnevalt käsivarrele tätoveeritud numbriga 4092 uuesti üle tegema. Peale seda ei saa Lale enam rahu ja peab selle tüdruku üles leidma. Järgnevatel päevadel asjad muutuvad, sest Pepan on kadunud ja Lalest on saanud nüüd Tätowierer ning tema uueks abiliseks tuleb Leon. Raamatu käigus saab Lale lähemalt tuttavaks Gitaga ning nende omavaheline suhe, vaatamata raskele olukorrale, aina areneb, kuni nad mõlemad teineteisesse armunud on. Raamatu vältel toimub erinevaid sündmusi, kus Lale abistab vange, päästab Gita haigus-est ja lõpuks mitu aastat tätoveerijana töötab, kuni

lõpuks Auschwitzis koonduslaager laguneb. Raamatu lõpupoole, kui Lale on lõpuks pääsenud Auschwitzist, avastab ta koju naastes, et üks tema pereliikmetest on elu. Lale arvab ja tunneb, et ta saab nüüd kergemalt hingata. Kuid veel mitte. Ta läheb otsima Gitat, kellega Auschwitzis teed lahku läksid. Kas Lale näeb veel Gitat? Kas neil on õnnelik lõpp?

Kui mina seda raamatut lugesin, siis mulle väga meeldis selle raamatu juures see, et lugemine läks üsna kiiresti. Kuigi paljude kriitikute sõnul on Heather Morris selle traagilise ajaloolise sündmuse liiga „lihtsalt“ või „leebelt“ ümber jutustanud, siis mina arvan, et raamat oli hästi kirjutatud. Mõnede kriitikute sõnul on loos rohkem kajastatud Lale ja Gita suhet, kuid oleks võinud rohkem kirjutada holokausti õudsetest sündmustest, mis tegelikult juhtusid.

Kui ma raamatu lugemise lõpetasin, valdasid mind erinevad emotsioonid. Teos pani mind mõtlema nendele pisikestele hetkedele elus, mida me nii iseenesest mõistetavalt võtame, näiteks toit, soojus, soe vesi, kallid inimesed meie ümber, võimalus haridust saada jne. Need inimesed, kes seal raamatus olid, olid päris inimesed, kes paljud ei saanudki kogeda oma esimest armastust või sooja vanni, vaid näiteks surid SS-i ohvitseride laskude läbi ennast kergendades kuuvalguse all, sest see tundus neile ohvitseridele naljakas.

Ma ei saa öelda, et selles raamatus midagi traumeerivat oleks olnud, nii et seda võiksid lugeda kõik, keda vähegi huvitab see teema või kes tahaksid rohkem teada saada Auschwitzist ja holokaustist.

Põgenemine põrguvärvatest

AUTOR: MIA MARIA KOPLIMÄGI

10.ms klass käis 15. oktoobril põgenemistoas Escaperis. Jõudsime sinna, panime tiimid paika ja valisime toad.

Minu tiimis oli kolm klassiõde ja üks klassivend. Toaks valisime me Põrguvärvad. Juhendaja saatis meid meie tuppa ja lahkus. Tuba oli pime, väike ja palav. Hakkasime kohe tegutsema ja võit otsima, millega saaksime luugi lahti teha, et saada alumisele korrusele. Läks veidi aega, aga saime alla. Seal jätkus mõtlemine, mida järgmisena teha. Selles toas oli palju lukke, mida avada. Saime ühe luku avatud ja sealt läks veidi lihtsamaks. Ühest karbist saime lõpuks võtme, lõpuks võtme, millega järgmisesse tuppa saada. Järgmises

toas oli palju teha ja hakkasime kohe tegutsema. Mõned asjad saime ise tehtud, aga siis küsisime abi juhendajalt, kuna meil kõigil jooksis juhe kokku. Üks hetk läks kõik pimedaks ja see oli jube, kuna varem oli keegi käinud ukse taga kolkimas. Kui seal toas sai kõik tehtud, jõudsime viimasesse tuppa ja seal läks meil päris kiiresti. Saime toast esimesena välja ja jäime teisi klassikaaslast ootama. Minule endale väga meeldis põgenemistoas käimine ja ka teiste arvates oli see lahe kogemus.

Koolis toimus tuletõrjeõppus: õpilased kogunesid spordihoonesse

3. detsembril 4. tunni ajal oli peamaja 1. korrus tossu täis ning signaal üürgas kõrvulukustavalt. Põlengut õnneks tegelikult ei toimunud, vaid tegu oli harjutamisega. Kogu kool evakueeriti ja õppus laabus plaanipäraselt.

AUTORID: SANDRA SIILBEK, STIINA VIHHER

Tuletõrjeõppuse käigus harjutati kiiret ja ohutut evakuatsiooni hädaolukorras. Õppus hõlmas kogu kooliperet, nii õpilasi kui ka õpetajaid, kes pidid evakuatsiooniplaani järgi kogunema kooli spordihoonesse. Õppuse plaani järgi sai tulekahju alguse koolimaja esimeselt korruselt, mistõttu pidid kõik hoones viibijad kiiresti reageerima ja turvaliselt evakueeruma.

Päästeameti esindaja jälgis õppust, hindas osalejate tegutsemise kiirust ja koostöövõimet. Päästeameti esindaja kinnitas, et õppus läks lahusalt ning kõik planeeritud eesmärgid saavutati. Õpilased ise pidasid kogemust kasulikuks ning paljud tunnistasid, et õppus pani mõtlema ohutusele ja valmisolekule reaalses olukorras. „Õppus laabus plaanipäraselt ja kõik jõudsid ohutult spordihoonesse,” lisas üks õpilane.

FOTO: BERIT TAFENAU

Spordihoonesse kogunemine möödus ilma probleemideta.

Kaasahaaravad ja kosutavad tegevused jõuluvaheajaks

Jõuluvaheajani on natuke aega veel jäänud, kuid sa ei tea, mida sellel ajal teha. Ole mureta, sest siin on kirjas mõned tegevused, mida igaüks saab teha, kui igavus või kurbus peale tikub vaheajal.

AUTOR: ANCHELA SAVOLAINEN

VEEDA KVALITEETAEGA PERE JA SÕPRADEGA!

Kõige toredam viis, kuidas ühiselt pimedaid õhtuid nautida, on pere ja sõpradega, kellega koos korraldada filmiõhtuid, kas siis tavalisi või jõuluteemalisi. Koos saab korraldada erinevaid võistlusi, näiteks kes pakib kingi kõige ilusamini või kes suudab kaunistada piparkoogi kõige huvitavamalt. Kui ilm lubab, on võimalus minna välja jalutama ja korraldada lumememme ehitamise võistlust.

KÜLASTA HUVITAVAD KOHTI!

Paljudes linnades toimuvad jõuluturud ja käsitöömesside üritused. Neilt saab osta unikaalseid käsitöösemeid ja nautida jõulumuusikat. Võid uurida, kas toimub mingisuguseid üritusi või kontserte, mida võiks külastada. Võib-olla juhtub ka mõni tore jõuluime.

PLAANI UUT AASTAT!

Sea endale eesmärgid ja lubadused, mida sa kindlasti soovid täita uuel aastal! Samuti on see hea aeg, kas koos sõpradega või üksinda võtta kokku möödunud aasta ja tuletada meelde häid mälestusi ja tegemisi.

HEATEGEVUS TEEB HINGELE HEAD.

Jõulud on eriline aeg, kus saab kellegi väikese jõuluimega rõõmsaks teha. On olemas erinevad heategevusprogrammid osalemiseks või võid kellelegi võõrale kinkida midagi tähenduslikku või olulist, mida neil vaja läheb. Head tegemine tekitab hea tunde nii tegijas kui ka vastuvõtjas.

KÜPSETA JA VALMISTA MAITSVAID JÕULUROOGI!

Katseta uute jõuluroogade valmistamist või proovi mõne muu kultuuri traditsioonilisi jõuluroogi teha! Veel väljakutsuvam ülesanne oleks täiesti algusest ise teha mõni jõuluroog, näiteks piparkoogitaigen, glögi ja glasuur piparkookide jaoks.

ÕPI MIDAGI UUT VÕI TEGELE OMA HOBIDEGA!

Sellel ajal, kui õues juba liiga pimedaks ja külmaks läheb, on alati võimalus endale teha soe tassitäis kohvi, teed, kakaod või glögi. Võta enda lemmik soe tekk ja vali meelepärane raamat. Kui raamat ei kõneta, siis on alati võimalus tegeleda käsitööga, kunstiga, mängida midagi nutiseadmes, kirjutada või õppida enda jaoks mõni uus oskus või näiteks proovida joonistada üle pika aja.

OSALE TALVISTES TEGEVUSTES!

Kui lund on piisavalt, siis on võimalus proovida suusatamist ja lumelauutamist. Samuti on hea lapsepõlve meenutada ja garaažist välja otsida kelk ning minna sõpradega kelgutama. Kui seda ei soovi teha, saab alati proovida ka uisutamist. Kui uisutada ei oska, siis võta keegi endale kõrvale, keda sa usaldad ja kes kindlasti sind kinni püüaks, kui sa kukkuma hakkad!

Lapsesuu ei valeta

Küsisin 3.a ja 3.b klassi õpilaste käest neli küsimust seoses talvega. Siin on kõige silmapaistvamad vastused. Aitäh abi eest klassijuhatajatele Rita Svjatskajale ja Marge Paluojale ning loomulikult vahvatele õpilastele arvamuse avaldamise eest!

Miks on lumi valge?

Sellepärast, et lilled ei tahtnud värvi anda. *Mattias Siim, 3.b*

Kellegi valged juuksed aeti maha. *Miina Saber, 3.a*

Lumi on valge, sest ta tahab olla valge. *Mattias Veedla, 3.a.*

Sest ta on tehtud magusast ja maitsvast valgest suhkruvatist ja ta on super maitsev. *Helery Laan, 3.a.*

Miks on talv tore?

Sest siis saab lumesõda teha ja saab teha lumeonni. *Marcus Siim, 3.b.*

Sest siis saab kingitusi. *Linda Loree Hermits, 3.a.*

Sest siis saab lund süüa. *Laura Tammel, 3.a.*

Sest siis saab lumes ujuda. *Miina Sabre, 3.a.*

Mida sa soovid uueks aastaks?

Raha. *Mattias Veedla, 3.a.*

Et ma hakkaksin kiiresti krossi sõitma. *Raimond Treiman, 3.b.*

Et sõda lõppeks ja kõikidel maailmas on kõik hea. *Jolana Nora Mägi, 3.b.*

Rahulikke jõule ja emmele lillekimpu. *Adeele Hunt, 3.b.*

Mida teeb päkapikk suvel?

Läheb Hawaiile puhkama ja ei kuula jõuluvana sõna. *Maribel Joosep, 3.b.*

Päkapikud lähevad mängima minu majja. *Roland Külaots, 3.a.*

Muutub inimeseks. *Astrid Tõnisson, 3.a.*

Ta puhkab Hawaiil ja Egiptuses. *Marcus Siim, 3.b.*

Jõulune tiramisu

500 gr mascarpone kreemjuustu
5 M-suuruses munakollast
90 g suhkrut
50 ml vett
140 ml vahukoort
0,5 tl vaniljesuhkrut
1,5 pakki Savoiardi küpsiseid
1 spl magustamata kakaod ja veidi piparkoogimaitseainet

Pakume lehelugejale kahe pühadelauale sobiva magustoidu retsepti. Mis ühe magustoidu tegemisest üle jääb, saab ära kasutada teises. Retseptide ja fotode autor on Alandra Onkel. Maitsvaid pühi!

Beseed

Tiramisu'st alles jäänud munavalgetest saab valmistada beseesid.

5 tk M-suuruses munavalget
350 g suhkrut
Sidrunhapet näpuotsatäis
Soovi korral toiduvärvi

Vahusta külmkapikülmad munavalged. Kui muna-valge on muutunud valkjaks vahuks, lisa vähehaaval suhkur, samal ajal vahustamist jätkates. Vahustamise lõpul lisa sidrunhape ja soovi korral ka imeväheke toiduvärvi, mikserda segu kärmelt ühtlaseks. Valmis vaht on tihe ega valgu laiali.

Pritsi segu väikeste tutsakutena ahjuplaadile. Võid kasutada prits- või kilekoti abi. Kuumuta ahi 110 kraadini ja küpseta beseesid umbes 1 tund. Soovitav on poole küpsetamise pealt alandada kuumus 90 kraadini.

Beseed on valmis, kui nad on pealt kõvad, aga mitte pruunid.

Vaja on lahtikäivat vormi, mille diameeter on 24 cm.

Aseta vormi põhja küpsetuspaber, siis saad hiljem koogi ilusti vormist kätte. Lõika vajadusel küpsised lühemaks vormi äärtesse panemiseks. Pikkus võiks vähemalt vormikõrgune olla.

Mascarpone kreemjuust tõsta toasooja tunnike varem, sest siis on ta lihtsamini segunev teiste kreemi koostisainetega.

Tee valmis kohv, millega immutada küpsiseid.

Kreemi valmistamiseks vahusta esmalt munakollased helekollaseks vahuks. Vala väiksesse potti 50 ml vett ja lisa sinna ka suhkur. Lase segul keema tõusta ja keeda tasasel tulel mõned minutid, kuni suhkur on sulanud ja segu veidi paksenenud. Vala kuum suhkrusiirup peene joana munakollasevahu hulka, samal ajal vahustades. Vahusta veel 4-5 minutit, kuni tekib paks ja ühtlane munavaht. Lase segul mõni minut jahtuda ja sega/vahusta hulka toasoe mascarpone ja kõige lõpuks sega juurde vahustatud vahukoort. Maitsesta kreem vaniljeekstraktiga.

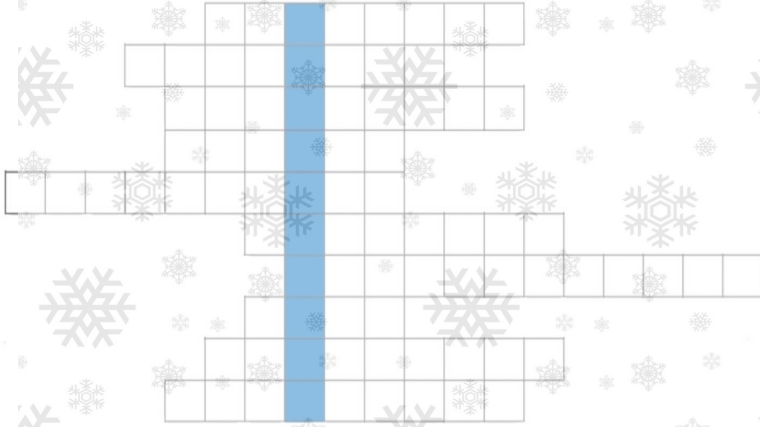
Kasta küpsiseid korraks kohvi sisse ja kata koogivormi põhi ja servad tervenisti küpsistega. Nüüd kata küpsisekiht 1/2 kreemiga. Kata nüüd kreem uuesti kohvis niisutatud küpsistega ning taas kreemiga. Peale sõelu kakao. Lase tiramisu'l vähemalt 3-4 tundi külmkapis maitsestuda. Võib ka valmistada lõuna ajal ja serveerida õhtul. Eemalda tiramisu vormist ja soovi korral sõelu enne serveerimist peale veel natuke kakaod.

Lugejamäng

AUTOR: KÄTLIIN JAASKA

Eelmine lugejamäng, kus tuli ära arvata, milline terav või humoorikas väljend kuulub kokku seda öelnud õpetajaga, oli nii kõva pätkel, et osalejaid nappis. Siiski on rõõm kuulutada välja võitja – õppejuht Jaan Kaupmees. Palju õnne! Auhinna toimetab kohale Lügemiku toimetuse. Seekordseks mänguks on ristsõna jõulutoitudest. Lahendussõna ootame aadressile lygemik@gmail.com 30. jaanuariks. Võitja saab taas premeeritud.

1. Milline traditsiooniline Eesti jõulumagustoit sisaldab kama ja vahukoort?
2. Milline puuvili on tsitruseline ja seotub jõuludega?
3. Mis on Eesti jõululaudade traditsiooniline liharoog?
4. Mis on kõige tavalisem lisand Eesti jõulupraele?
5. Mis on traditsiooniline kapsaroog jõululaudadel?
6. Mis on klassikaline liharoog, mida serveeritakse jõulude ajal?
7. Mis kook sisaldab jäneste lemmikjuurikat ja sobib hästi jõulu-lauale?
8. Milline roog koosneb keedetud lihast, mida serveeritakse želees kujul?
9. Mis on traditsiooniline jõululaudadel serveeritav moos?
10. Milline jõulukupsetis on tihti kaunistatud glasuuriga?

Eelmise mängu õiged vastused:

- „Tahad, toon sulle padja?“ – Eveli Pedaja
 „Andke mulle kiivrit, et ma saaksin peaga vastu seina joosta!“ – Ilona Võik
 „Kes saab santi sundi, kui sant ei taha kõndi!“ – Helle Järvalt
 „Kõige tühjemad tunnid teevad kõige suuremat lärmi!“ – Malle Tiideberg
 „Istu ilusti, ega sa sünnitama hakka!“ – Triin Nagel
 „Lugupeetud seltsimehed, avame oma vihikud!“ – Maire Soo
 „Nutikas õpilane teeb nii...“ – Helgi Kaiv
 „Ära kasuta seda võrrandit, see on saatnast!“ – Ulvi Kaasik
 „Meil jutustamise eest palka ei maksta!“ – Tiit Mauer

Armas lugeja!

Kui sul on ideid, millest kirjutada, või tahad ise mõne artikli kirjutada, võta meiega julgelt ühendust! Oodatud on ka kõik fotod, luuletused, jutud ja joonistused. Kirjuta meile e-postiaadressile lygemik@gmail.com, saada toimetuse liikmetele või juhendajatele sõnum Stuudiumis või tule lihtsalt vestlema!

Lügemiku toimetuse

Peatoimetaja: Kaisa Kreela

Reporterid: Ketriin Eismel, Hanna-Liis Henn, Lisete Huum, Kätkiin Jaaska, Mia Maria Koplimägi, Kaisa Kreela, Alandra Onkel, Krisete Pärna, Marta Raudsepp, Anchela Savolainen, Sandra Siilbek, Stiina Viher

Küljendaja: Birgit Punkar

Juhendaja: Triin Nagel

Ehk sajak lõpuks lund...

Ehk sajak lõpuks lund,
 mõni minut või hoopis tund.
 Elu oleks kohe valgum,
 südagi sees pisut malbem.
 Kaoks ära see hirmutav pimedus
 ning hinges pesitsev kibedus.
 Olles selles heledas lumes,
 saan aru, et olen kahjuks vaid unes.

AUTOR: MARTA RAUDSEPP

Uue aasta uus horoskoop

Aasta on lõppemas ja võib öelda, et lõpp hea, kõik hea. Et uus aasta läheks edukamalt kui vana, siis siin on just sinu horoskoop, mis võib sind aidada.

AUTOR: KETRIIN EISEMEL

JÄÄR

Uue aasta rängad ilmamuutused mõjutavad sind. Vaata, et iga päev pitsasaiast ostmine su rahakotist kõike raha välja ei lennutaks! Äkki oleks aeg koolitoitu sööma hakata?

SÕNN

Kui su uusaastalubadus on hakata matas korralikult õppima, siis kaua sa valetad endale? Sa arvad, et ei saa hullemaks minna, aga näita, mis sa mata kontrollitöö said ja miks sa registreerisid ennast reedesse järelvastamisse?

KAHSIKUD

Iga algus on raske, just nagu ka uue aasta oma. Sa pead lihtsalt üle saama oma veidrast harjumusest, et kõik sinu vihikulehed on perfektselt kirjutatud ja markeritega värviliseks tehtud. Ma tean, et su sihikindlus võimaldab seda.

VÄHK

Ainus asi, mida sa ootad, on, et tulevased suusa- ja uisutunnid juba läbi oleksid. Aga kes püüab kõigest väest, saab üle igast mäest! Isegi nende mägede suusaasabatega!

LÕVI

Marsi ja Pluuto paiknemise tõttu satud sa alati enne teisi diivanile. Ole tänulik selle üle, aga kui õpetaja mööda kõnnib ja küsib sinult „Miks sa ei kõnni, et 65 miljonit sammu täis saada?“, siis vastuse pead ise välja mõtlema.

NEITSI

Uus aasta ühendab sind Veenusega. Veenuselt tuleb aga suur Unemati liivatorm ja sellepärast jäädki tundides magama. Soovituslik oleks hoiduda mugavatest kott-toolidest, sest ka need on Veenusega seotud ja võid nende peale tukkuma jääda.

KAALUD

Kõik, mis su elus uuel aastal toimub, toimub põhjusega. *It is, what it is.* Kasuta seda kui vabandust!

SKORPION

Jupiteri asukoht näitab, et kevadeks oled sa jäänud ikka sama lühikeseks nagu sa oled aasta lõpus. Sul vedas, et päkapikud sind Lapimaale kaasa ei võtnud.

AMBUR

Uus aasta on suurepärane aeg eesmärkide seadmiseks... ja siis nende edasi lükkamiseks. Kuigi sa teed seda iga aasta alguses, siis kordamine on tarkuse ema!

KALJUKITS

Sel aastal jõuab sinu edasilükkamise oskus uutesse kõrgustesse. Tähed ütlevad, et alustad kodutööd entusiastlikult. Siiski: sa leiad ennast järgmisel hetkel kassivideote üle naermast.

VEEVALAJA

Merkuur liigub läbi Veevalaja ja teeb ühenduse Jaapaniga. See on selge märk, et sa pead 2025. aastal iga päev oma sõbrale nätsu andma.

KALAD

„Ma õpin enne tundi“, on lause, mida sa ka uuel aastal igal õhtul kodutööd tehes ütled. Aga sa oled kala vees ja lähed vooluga kaasa. Või pigem pitsasaiast, kes oma sõbraga lihtsalt puhvetisse „kaasa läheb“ ja järsku 1,20 kontolt kaotab.

